

Aan

De Korpsbeheerders van de regionale politiekorpsen
De Korpsbeheerder van het Korps landelijke politiediensten
i.a.a. - de Korpschefs van de regionale politiekorpsen en de Korpschef van het Korps
landelijke politiediensten
- de politievakorganisaties, via het CAOP
- de (fgd) Hoofdofficieren van Justitie
- de Algemeen Directeur van het LSOP

Bijlagen	Uw kenmerk	Ons kenmerk	Datum
2		EA95/U3932	15 december 1995

inlichtingen bij mw. W. Nieuwenhuizen	Doorkiesnummer (070)3027585
---	---------------------------------------

Onderwerp suppletiereregeling en bovenwettelijk kader WAO sector politie	Departementsonderdeel directie Politie
--	--

Doelstelling	: verzoek om medewerking
Juridische grondslag	: geen
Relatie met andere circulaire's	: geen
Gaat in per	: datum dagtekening
Geldig tot en met	: n.v.t.

Bijgaand doe ik u het concept-besluit suppletiereregeling gedeeltelijk arbeidsongeschikten sector politie en het concept-besluit bovenwettelijke kader WAO voor de sector politie toekomen. Beide besluiten maken onderdeel uit van het zgn. OOW-project, waarbij de overheidswerknemers onder de werknemersverzekeringen worden gebracht. Uitgangspunt is dat als gevolg van deze operatie het totale niveau aan rechten en verplichtingen in stand blijft. Tevens is afgesproken dat ook de uitkeringen die reeds zijn ingegaan zullen worden omgezet en in het nieuwe regime ingepast.

Besluit suppletiereregeling gedeeltelijk arbeidsongeschikten sector politie

Op 1 januari 1996 treedt de Wet privatisering ABP in werking. Op grond van artikel 32 van deze wet heeft het overheidspersoneel met ingang van genoemde datum ingeval van arbeidsongeschiktheid recht op een uitkering conform de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering. Per die datum zal het herplaatsingswachtgeld ingevolge hoofdstuk K van de Algemene burgerlijke pensioenwet (ABP-wet) vervallen. Ter vervanging van dit herplaatsingswachtgeld is gekozen voor een suppletie. De ambtenaar die ontslagen is op grond van ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte, ten tijde van het ontslag minder dan 80% arbeidsongeschikt is en niet is herplaatst in een andere functie Voor zijn volledige resterend verdienvermogen, komt in aanmerking voor suppletie. De rechten en verplichtingen van politieambtenaren en LSOP-ambtenaren ter zake van de

suppletie zijn neergelegd in het concept-Besluit suppletieregeling gedeeltelijk arbeidsongeschikten sector politie. Ook de reeds lopende herplaatsingswachtgelden worden omgezet naar de suppletie. Inmiddels zijn door de afzonderlijke regiokorpsen en het LSOP met de Stichting Uitvoeringsinstelling Sociale Zekerheid voor Overheid en Onderwijs (USZO) contracten afgesloten met betrekking tot de uitvoering van de suppletieregeling.

Besluit bovenwettelijke kader WAO

Dit besluit strekt ertoe voor de sector politie het bovenwettelijke kader te bieden voor de WAO-conforme uitkering, zoals is vastgelegd in het onderhandelingsakkoord Centraal georganiseerd overleg met betrekking tot bovenwettelijke arbeidsongeschiktheid overheidspersoneel. Ter uitvoering van dit akkoord voor de politie en het LSOP voorziet het besluit in wijziging van het Besluit algemene rechtspositie politie (BARP), het Besluit bezoldiging politie (BBP), het Besluit vergoeding dienstreizen politie (BVDP) en het Besluit geneeskundige verzorging politie 1994 (Besluit GVP 1994). De hoofdpunten van het bovenwettelijke kader zijn als volgt.

1. Doorbetaling van bezoldiging Bij ziekte betaalt de werkgever het loon door. Gedurende de eerste 18 maanden van de ziekte wordt 100% van de bezoldiging doorbetaald, daarna tot het einde van het dienstverband 80%. Omdat de zieke ambtenaar pas na 24 maanden wegens ziekte mag worden ontslagen, heeft betrokkene derhalve voor een periode van tenminste 6 maanden recht op doorbetaling van 80% van zijn bezoldiging. Invoering van de WAO-conforme uitkering per 1 januari 1996 betekent dat betrokkene na een jaar ziekte in aanmerking komt voor een dergelijke uitkering. Die uitkering wordt in mindering gebracht op het bedrag van de wegens ziekte uitbetaalde bezoldiging. Gedurende het eerste ziektejaar wordt een verplichtingen- en sanctieregime gehanteerd dat al enigszins is afgestemd op de Ziektewet en voor de periode daarna geldt een WAO-conform verplichtingen- en sanctieregime.
2. Ontslag op grond van ongeschiktheid wegens ziekte Geïntroduceerd wordt een ontslaggrond voor ongeschiktheid van de ambtenaar tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte (artikel 94, eerste lid, sub e van het BARP). Het ontslag kan niet eerder ingaan dan na 24 maanden ongeschiktheid tot het verrichten van arbeid wegens ziekte en nadat een zorgvuldige procedure is gevolgd, gericht op zowel verwachtingen ten aanzien van herstel als mogelijkheden van herplaatsing in de eigen of een andere functie, overeenkomstig eventueel aanwezige restcapaciteit.

Gelet op de datum van inwerkingtreding van de Wet privatisering ABP was het de bedoeling dat ook de onderhavige besluiten op 1 januari 1996 in werking zouden treden. De formalisering van de besluiten neemt echter meer tijd in beslag. Gezien de samenhang met de Wet privatisering ABP is het noodzakelijk dat in de praktijk reeds met ingang van 1 januari 1996 tot toepassing van de besluiten wordt overgegaan. Deze uitvoeringspraktijk zal achteraf "gedekt" worden doordat aan beide besluiten terugwerkende kracht tot en met 1 januari 1996 zal worden gegeven. Ik verzoek u dan ook, vooruitlopend op de formalisering van de besluiten, vanaf 1 januari 1996 ten aanzien van betrokkenen over te gaan tot toepassing van de suppletieregeling en het bovenwettelijke kader WAO.

Ik vertrouw erop u met het bovenstaande voldoende te hebben geïnformeerd.

DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN,
voor deze,
de directeur-generaal voor
Openbare Orde en Veiligheid,

H.C.J.J. Burghout

C O N C E P T

Besluit van
houdende wijziging van
onder andere het Besluit algemene
rechtspositie politie en
het Besluit bezoldiging politie
in verband met de invoering van
de WAO-conforme uitkering

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der
Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz.
enz.enz.

Op de voordracht van Onze Minister van
Binnenlandse Zaken van .directoraat-generaal
voor Openbare Orde en Veiligheid, directie
Politie, hoofdafdeling Onderwijs en
Personeelsbeleid, afdeling
Arbeidsvoorwaardenbeleid, nr. EA95/U.....;

Gelet op artikel 50, eerste lid, van de
Politiewet 1993 en artikel 9, zesde lid, van
de LSOP-wet;

De Raad van State gehoord (advies van);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van
Binnenlandse Zaken van
directoraat-generaal voor Openbare Orde en
Veiligheid, directie Politie, hoofdafdeling
Onderwijs en Personeelsbeleid, afdeling
Arbeidsvoorwaardenbeleid, nr. EA95/.....;

HEBBEN GOEDGEVONDEN EN VERSTAAN:

Artikel I

Het Besluit algemene rechtspositie politie wordt als volgt gewijzigd:

A.

In artikel 1, eerste lid, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. De onderdelen o en p worden geletterd r en s.
2. Na onderdeel n worden drie nieuwe onderdelen ingevoegd, die als volgt luiden:
 - o. FAOP: het Fonds arbeidsongeschiktheidsverzekering overheidspersoneel, bedoeld in artikel 21 van de Wet financiële voorzieningen privatisering ABP;
 - p. passende arbeid: arbeid als bedoeld in artikel 30 van de Ziektewet;
 - q. gangbare arbeid: arbeid als bedoeld in artikel 18, vijfde lid, van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering.

B.

Artikel 49 komt als volgt te luiden:

Artikel 49

1. Onverminderd hetgeen terzake is bepaald in de Arbeidsomstandighedenwet,

- geniet de ambtenaar bedrijfsgeneeskundige begeleiding overeenkomstig deze paragraaf.
2. Het bevoegd gezag is verantwoordelijk voor de bedrijfsgeneeskundige begeleiding van de ambtenaar.
 3. Voor de uitvoering van de bedrijfsgeneeskundige begeleiding laat het bevoegd gezag zich bijstaan door de bedrijfsgeneeskundige dienst.
 4. Onze Minister kan ten aanzien van de bedrijfsgeneeskundige begeleiding nadere regels stellen.

C.

In artikel 50 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In het derde lid, onderdeel b, wordt de zinsnede "de vervulling van zijn dienst n vervangen door: het verrichten van zijn arbeid.
2. Het vierde lid komt als volgt te luiden:
 4. Het bevoegd gezag stelt de ambtenaar buiten dienst indien na een onderzoek als bedoeld in het eerste tot en met derde lid blijkt dat sprake is van een zodanige lichamelijke of geestelijke toestand dat de belangen van de ambtenaar, van de dienst of van bij het verrichten van de arbeid betrokken derden zich er tegen verzetten dat de ambtenaar zijn arbeid blijft verrichten. De ambtenaar wordt niet buiten dienst gesteld indien hem andere passende werkzaamheden kunnen worden opgedragen.
Indien de ambtenaar buiten dienst wordt gesteld, wordt hij geacht wegens ziekte ongeschikt te zijn tot het verrichten van zijn arbeid, in welk geval de overige bepalingen van dit hoofdstuk alsmede hoofdstuk 10 van het Besluit bezoldiging politie van toepassing zijn.
3. Het vijfde lid wordt als volgt gewijzigd:
 - a. in onderdeel a wordt de zinsnede "verhinderende wegens ziekte zijn dienst te verrichten" vervangen door: ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte;
 - b. in onderdeel b wordt de zinsnede "de artikelen P6, P7 en P8 van de Algemene burgerlijke pensioenwet" vervangen door: de artikelen 57 en 57a van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet.
4. In het zesde lid wordt de zinsnede "het bestuur van het Algemeen burgerlijk pensioenfonds" vervangen door: het bestuur van het FAOP.

D.

Artikel 52 vervalt.

E.

Na artikel 64 wordt een nieuw artikel ingevoegd, dat als volgt komt te luiden:

Artikel 64a

1. De ambtenaar die ongeschikt is tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte kan een andere functie worden opgedragen.
2. Gedurende het eerste jaar dat de ambtenaar ongeschikt is tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte is hij verplicht een hem aangeboden functie te aanvaarden indien sprake is van passende arbeid.
3. Gedurende het tweede jaar dat de ambtenaar ongeschikt is tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte is hij verplicht een hem aangeboden functie te aanvaarden indien sprake is van gangbare arbeid. Deze verplichting geldt eveneens na afloop van het tweede jaar.
4. Dit artikel is op overeenkomstige wijze van toepassing indien aan de ambtenaar de eigen functie wordt opgedragen onder andere voorwaarden.

F.

In artikel 88, vijfde lid, onder e, wordt "artikel 14, tweede lid" vervangen door: artikel 14, vierde lid.

G.

Artikel 94 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid, onderdeel e, komt te luiden:
 - e. ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte;
2. Het derde lid vervalt.
3. Toegevoegd worden de nieuwe leden drie tot en met elf, die komen te luiden:
 3. Een ontslag als bedoeld in het eerste lid, onderdeel e, kan slechts plaatsvinden indien:
 - a. er sprake is van ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte gedurende een ononderbroken periode van twee jaar,
 - b. herstel van zijn ziekte niet binnen een periode van zes maanden na de in onderdeel a genoemde termijn van twee jaar te verwachten is, en
 - c. na een zorgvuldig onderzoek het niet mogelijk is gebleken om de ambtenaar, indien Wij tot ontslagverlening bevoegd zijn, binnen het gezagsbereik van Onze Minister, indien de korpsbeheerder tot ontslag bevoegd is, binnen de regio dan wel indien Onze Minister van Justitie tot ontslag bevoegd is, binnen zijn gezagsbereik andere arbeid aan te bieden, dan wel indien de ambtenaar geweigerd heeft deze arbeid te aanvaarden.
4. Onder arbeid als bedoeld in het derde lid, onder c, wordt gedurende het eerste jaar dat de ambtenaar ongeschikt is tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte passende, en gedurende de periode daarna gangbare arbeid verstaan.
5. Voor het bepalen van het in het derde lid, onder a, bedoelde tijdvak van twee jaar worden tijdvakken van ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte samengeteld, indien zij elkaar met een onderbreking van minder dan vier weken opvolgen.
6. Om te beoordelen of er sprake is van een situatie als bedoeld in het derde lid, onderdelen a en b, vraagt het bevoegd gezag het oordeel van een door het FAOP aangewezen arts.
7. De in het zesde lid bedoelde arts betreft bij zijn beoordeling een door het bevoegd gezag aangewezen arts en, indien de ambtenaar dit wenst, een door de ambtenaar aangewezen arts.
8. Het bevoegd gezag stelt de ambtenaar er schriftelijk van in kennis dat de procedure, bedoeld in het zesde lid, wordt ingesteld. Daarbij wijst het bevoegd gezag de ambtenaar op de mogelijkheid om een arts van zijn keuze te laten deelnemen aan de procedure.
9. De kennisgeving, bedoeld in het achtste lid, geschiedt niet eerder dan nadat de ambtenaar gedurende een onafgebroken periode van 18 maanden ongeschikt is geweest tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte. Het vijfde lid is hierbij van overeenkomstige toepassing.
10. De in het zesde lid bedoelde arts stelt naar aanleiding van zijn bevindingen een rapport op. Hij zendt dit rapport aan het bevoegd gezag. Tevens zendt hij een afschrift van dit rapport aan de ambtenaar.
11. Indien herplaatsing als bedoeld in het derde lid, onder c, plaatsvindt in een betrekking voor minder uren dan het aantal waarvoor de ambtenaar was aangesteld, heeft het ontslag uitsluitend betrekking op het meerdere aantal uren.

H.

Artikel 97 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het derde lid, onderdeel c, wordt "artikel 42 of van artikel 44 van dit besluit" vervangen door: artikel 45 of van artikel 47 van dit besluit.
2. In het derde lid, onderdeel e, wordt "onderdeel b" geschrapt, wordt "artikel 95, derde lid" vervangen door: artikel 95, vijfde lid en wordt

"artikel 90, derde lid" vervangen door: artikel 90, vijfde lid.

3. In het derde lid, onderdeel f, wordt "het Verplaatsings 1962" vervangen door: het Verplaatsingskostenbesluit 19
4. In het derde lid, onderdeel g, wordt "artikel 19, vierde door: artikel 19, vijfde lid.

I.

Artikel 98 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het tweede lid, onderdeel d, wordt "het Verplaatsingskostenbesluit 1962" vervangen door: het Verplaatsingskostenbesluit 1989.
2. In het derde lid, onderdeel e, wordt "artikel 95, derde lid" vervangen door: artikel 95, vijfde lid en wordt "artikel 90, derde lid" vervangen door: artikel 90, vijfde lid.
3. In het derde lid, onderdeel h, wordt "artikel 24, derde lid" vervangen door: artikel 24, vierde lid.

Artikel II

Het Besluit bezoldiging politie wordt als volgt gewijzigd:

A.

Artikel 6, zesde lid, komt als volgt te luiden:

6. Het vijfde lid is niet van toepassing indien:
 - a. bij de bepaling van de salarisschaal, bedoeld in het tweede lid, tevens is bepaald dat de functie van de ambtenaar een tijdelijk karakter heeft en de salarisschaal in verband daarmee slechts tijdelijk zal gelden;
 - b. indien de ambtenaar in verband met ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte wordt herplaatst in een andere functie.

B. Na artikel 37 wordt een nieuw artikel ingevoegd dat als volgt komt te luiden:

Artikel 37a

In dit hoofdstuk wordt verstaan onder:

- a. WAO: Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering;
- b. arbeidsongeschiktheid: arbeidsongeschiktheid in de zin van artikel eerste lid, van de WAO;
- c. WAO-conforme uitkering: de met overeenkomstige toepassing van de WAO toegekende arbeidsongeschiktheidsuitkering, bedoeld in artikel 31 van de Wet privatisering ABP, met uitzondering van de vakantie-uitkering, bedoeld in paragraaf 2a van hoofdstuk 2 van de WAO;
- d. pensioenreglement: het pensioenreglement Stichting pensioenfonds ABP;
- e. invaliditeitspensioen: een invaliditeitspensioen als bedoeld in paragraaf 8 van het pensioenreglement;
- f. herplaatsingstoelage: een herplaatsingstoelage als bedoeld in paragraaf 9 van het pensioenreglement;
- g. passende arbeid: arbeid als bedoeld in artikel 30 van de Ziektewet;
- h. gangbare arbeid: arbeid als bedoeld in artikel 18, vijfde lid, van de WAO.

C.

Artikel 39 komt als volgt te luiden:

Artikel 39

1. De ambtenaar die ongeschikt is tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte geniet vanaf de dag waarop deze ongeschiktheid aanvangt gedurende een termijn van 18 maanden zijn volledige bezoldiging. Vervolgens geniet hij tot het einde van zijn dienstverband 80% van zijn bezoldiging.
2. Indien de ambtenaar zijn arbeid gedurende een bepaalde tijd voor ten minste 45% verricht, wordt de in het eerste lid genoemde termijn van 18 maanden met bedoelde tijd verlengd.
3. Voor het vaststellen van het tijdstip waarop de in het eerste lid genoemde termijn van 18 maanden verstreken is, worden perioden van ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte samengeteld, indien zij elkaar met een onderbreking van minder dan vier weken opvolgen.
4. De ambtenaar geniet ook na afloop van de in het eerste lid genoemde termijn van 18 maanden zijn volledige bezoldiging: a. voor zo lang hij zijn arbeid voor ten minste 45% verricht; b. indien de ziekte, uit hoofde waarvan hij ongeschikt is zijn arbeid te verrichten, in overwegende mate haar oorzaak vindt in de aard van de hem opgedragen werkzaamheden of in de bijzondere omstandigheden, waaronder deze moesten worden verricht, en niet aan zijn schuld of onvoorzichtigheid is te wijten.
5. Indien de ambtenaar tijdens zijn verhindering tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte, in het belang van zijn genezing door de bedrijfsgeneeskundige dienst wenselijk geachte andere arbeid verricht, zijn het tweede lid en het vierde lid van overeenkomstige toepassing.
6. Ten aanzien van de ambtenaar die wegens ziekte ongeschikt is zijn arbeid te verrichten kan worden bepaald, dat hij zijn werk slechts mag hervatten, nadat het bevoegd gezag hiervoor uitdrukkelijk toestemming heeft verleend. Het bevoegd gezag neemt hieromtrent en omtrent de mate van werkhervatting geen beslissing dan na advies van de bedrijfsgeneeskundige dienst. Deze toestemming is in ieder geval vereist, wanneer de ambtenaar gedurende meer dan een jaar volledig ongeschikt is geweest zijn arbeid te verrichten.

D.

Na artikel 39 wordt een nieuw artikel ingevoegd dat als volgt komt te luiden

Artikel 39a

1. De in artikel 39 bedoelde doorbetaling van volledige of gedeeltelijke bezoldiging eindigt indien de ambtenaar op grond van artikel 64a van het Besluit algemene rechtspositie politie wordt herplaatst.
2. Indien de herplaatsing, bedoeld in het eerste lid, plaatsvindt voordat de termijn van twee jaar, bedoeld in artikel 94, derde lid, onder a, van het Besluit algemene rechtspositie politie is verstreken en de bezoldiging van de ambtenaar als gevolg van de herplaatsing vermindering ondergaat, heeft hij tot het eind van de genoemde termijn recht op een aanvullende uitkering.
3. De aanvullende uitkering, bedoeld in het tweede lid, bedraagt het verschil tussen het bedrag waarop de ambtenaar op grond van artikel 39 recht zou hebben gehad indien hij niet zou zijn herplaatst en zijn bezoldiging na herplaatsing, in voorkomend geval vermeerderd met een uit de oorspronkelijke betrekking voortvloeiend recht op WAO-conforme uitkering, invaliditeitspensioen en herplaatsingsstoelage.

E.

In artikel 40 worden de woorden "verhinderende tot dienstverrichting" vervangen door: ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte.

F.

Na artikel 40 wordt een nieuw artikel ingevoegd dat als volgt komt te luiden:

Artikel 40a

1. Indien de ambtenaar bedoeld in artikel 39, ter zake van de dienstbetrekking waaruit het recht op doorbetaling van bezoldiging voortvloeit, recht heeft op een WAO-conforme uitkering, wordt het bedrag van die uitkering in mindering gebracht op het bedrag waarop hij ingevolge artikel 39 recht heeft.
2. Indien de in het eerste lid bedoelde ambtenaar uit hoofde van twee of meer dienstbetrekkingen recht heeft op een WAO-conforme uitkering, wordt die uitkering voor de toepassing van het eerste lid toegerekend aan de dienstbetrekking ter zake waarvan zijn bezoldiging wordt doorbetaald naar rato van de bezoldiging uit hoofde van de desbetreffende dienstbetrekkingen.
3. Indien als gevolg van handelingen of het nalaten van handelingen door de in het eerste lid bedoelde ambtenaar geen WAO-conforme uitkering kan worden toegekend, wordt voor de toepassing van dit artikel rekening gehouden met een WAO-conforme uitkering zoals die zou zijn toegekend bij een arbeidsongeschiktheid van 80% of meer.
4. Indien als gevolg van handelingen of het nalaten van handelingen door de in het eerste lid bedoelde ambtenaar de WAO-conforme uitkering vermindering ondergaat, dan wel het recht daarop geheel of gedeeltelijk wordt geweigerd, wordt bedoelde uitkering voor de toepassing van dit artikel steeds geacht onverminderd te zijn genoten.

G.

Artikel 41 komt als volgt te luiden:

Artikel 41

1. Dit artikel is uitsluitend van toepassing gedurende de eerste 52 weken waarin de ambtenaar ongeschikt is tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte.
2. Voor het berekenen van het tijdvak van 52 weken, bedoeld in het eerste lid, worden perioden van ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte samengeteld, indien zij elkaar met een onderbreking van minder dan vier weken opvolgen.
3. Geen aanspraak op betaling van bezoldiging als bedoeld in artikel 39 bestaat:
 - a. indien de ziekte is voorgewend, althans zodanig overdreven wordt voorgesteld, dat ongeschiktheid tot het verrichten van arbeid wegens ziekte niet kan worden aangenomen;
 - b. indien de ambtenaar de ongeschiktheid tot het verrichten van arbeid wegens ziekte opzettelijk heeft veroorzaakt, tenzij hem daarvan op grond van zijn psychische toestand geen verwijt kan worden gemaakt;
 - c. indien de ambtenaar de ongeschiktheid tot het verrichten van arbeid wegens ziekte opzettelijk heeft veroorzaakt, tenzij hem daarvan op grond van zijn psychische toestand geen verwijt kan worden gemaakt; indien de ongeschiktheid tot het verrichten van arbeid wegens ziekte zich voordoet binnen een half jaar na de geneeskundige keuring, bedoeld in artikel 7, eerste lid, onderdeel c, en derde lid, onderdeel a, van het Besluit algemene rechtspositie politie en tevens blijkt, dat de ambtenaar onjuiste informatie omtrent zijn gezondheidstoestand heeft verstrekt of gegevens heeft verzwegen, ten gevolge waarvan de verklaring van geschiktheid, de aan het desbetreffende ambt verbonden werkzaamheden te verrichten, ten onrechte heeft plaatsgevonden, tenzij

de ambtenaar aannemelijk maakt dat hij te goeder trouw heeft gehandeld.

4. De aanspraak op betaling van de bezoldiging als bedoeld in artikel 39 vervalt, indien en gedurende de tijd dat de ambtenaar:
 - a. weigert zich te onderwerpen aan een onderzoek vanwege de bedrijfsgeneeskundige dienst of, na voor zulk een onderzoek te zijn opgeroepen, zonder geldige reden niet verschijnt;
 - b. zonder voldoende gronden nalaat zich onder geneeskundige behandeling te stellen of te blijven stellen, dan wel zich niet houdt aan de voorschriften die hem door de behandelende geneeskundige gegeven zijn, met dien verstande dat voorschriften tot het verlenen van medewerking aan een ingreep van heelkundige aard hierbij zijn uitgezonderd; zich zodanig gedraagt, dat zijn genezing wordt belemmerd of vertraagd;
 - c. zich zodanig gedraagt, dat zijn genezing wordt belemmerd of vertraagt;
 - d. tijdens de ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte arbeid voor zichzelf of voor derden verricht, tenzij dit door de bedrijfsgeneeskundige dienst in het belang van zijn genezing wenselijk wordt geacht;
 - e. in gebreke blijft op het door de bedrijfsgeneeskundige dienst bepaalde tijdstip en in de door deze dienst bepaalde mate zijn arbeid te hervatten, tenzij hij daarvoor een door deze dienst als geldig erkende reden heeft opgegeven;
 - f. zonder deugdelijke grond weigert hem aangeboden passende arbeid, waartoe de bedrijfsgeneeskundige dienst hem in staat acht, te aanvaarden.
5. De aanspraak op betaling van bezoldiging, bedoeld in artikel 39, kan geheel of ten dele vervallen worden verklaard, indien de ambtenaar de voorschriften overtreedt die door of vanwege het bevoegd gezag ter zake van afwezigheid wegens ziekte zijn vastgesteld.
6. De ambtenaar kan aan een onderzoek vanwege de bedrijfsgeneeskundige dienst worden onderworpen ter beantwoording van de vraag of zich een omstandigheid voordoet als bedoeld in het derde lid of het vierde lid, onder b of c, van dit artikel.
De ambtenaar is gehouden aan een zodanig onderzoek zijn medewerking te verlenen.
7. In de gevallen, bedoeld in het derde, vierde of vijfde lid, kan het bevoegd gezag op grond van bijzondere omstandigheden bepalen, dat het bedrag van de niet uitbetaalde bezoldiging geheel of ten dele aan anderen dan aan de ambtenaar zal worden uitbetaald. Ingeval het bevoegd gezag van deze bevoegdheid geen gebruik heeft gemaakt, wordt de niet uitbetaalde bezoldiging alsnog aan de ambtenaar uitbetaald, indien de in artikel 51, tweede lid, van het Besluit algemene rechtspositie politie bedoelde commissie van geneeskundigen te zijner gunste heeft geoordeeld.

Na artikel 41 wordt een nieuw artikel ingevoegd dat als volgt komt te luiden: -

Artikel 41a

1. Na de periode van 52 weken, bedoeld in artikel 41, is op de ambtenaar wiens bezoldiging wegens ziekte geheel of gedeeltelijk wordt doorbetaald het verplichtingen- en sanctieregime van hoofdstuk II van de WAO van toepassing.
2. Indien ten aanzien van de WAO-conforme uitkering die de ambtenaar geniet een verplichting wordt opgelegd of een sanctie wordt toegepast, wordt door het bevoegd gezag zoveel mogelijk dezelfde verplichting opgelegd, dan wel een overeenkomende sanctie toegepast, op het bedrag waarop de ambtenaar recht heeft ingevolge artikel 39, eerste lid, na toepassing van artikel 40a, eerste lid.
3. De aanspraak op betaling van bezoldiging vervalt indien de ambtenaar zonder deugdelijke grond weigert hem aangeboden gangbare arbeid, waartoe de bedrijfsgeneeskundige dienst hem in staat acht, te aanvaarden.

Artikel 42 komt als volgt te luiden:

Artikel 42

1. De gewezen ambtenaar, die wegens ziekte, ontstaan voor het tijdstip van ingang van zijn ontslag, nadien nog ongeschikt is een naar aard en omvang soortgelijke betrekking te vervullen, behoudt gedurende zijn ongeschiktheid zijn laatstelijk genoten bezoldiging. De vorige volzin geldt slechts als de termijn van 18 maanden, bedoeld in het eerste lid van artikel 39, nog niet is verstreken, doch uiterlijk tot de eerste dag van de maand volgend op die waarin de gewezen ambtenaar de leeftijd van 65 jaar bereikt.
2. De gewezen ambtenaar, die binnen een maand na het tijdstip van zijn ontslag wegens ziekte ongeschikt wordt een naar aard en omvang soortgelijke betrekking te vervullen, ontvangt - mits hij gedurende ten minste twee maanden onmiddellijk aan dat tijdstip voorafgaande in dienst is geweest - gedurende zijn ongeschiktheid, doch uiterlijk tot een jaar na de aanvang van deze ongeschiktheid, dan wel - indien dit eerder is - uiterlijk tot de eerste dag van de maand volgende op die waarin hij de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt, zijn laatstelijk genoten bezoldiging.
3. Het eerste en tweede lid vinden geen toepassing op de ambtenaar die na zijn ontslag in verband met de aanvaarding van een betrekking van gelijke omvang aanspraak kan maken op loon of bezoldiging, dan wel op een uitkering krachtens de Ziektewet.
4. Indien de gewezen ambtenaar binnen een tijdvak van vier weken nadat de volgens het eerste en tweede lid geregelde doorbetaling van zijn laatstelijk genoten bezoldiging in verband met zijn herstel is gestaakt, wederom wegens ziekte ongeschikt wordt een naar aard en omvang soortgelijke betrekking te vervullen, wordt de nieuw opgetreden ongeschiktheid als een voortzetting van de vorige ongeschiktheid beschouwd en wordt de doorbetaling hervat. Voor het bepalen van het tijdstip, waarop de in het eerste en tweede lid bedoelde termijnen zijn verstreken, worden perioden van ongeschiktheid om een naar aard en omvang soortgelijke betrekking te vervullen samengeteld, indien zij elkaar met een onderbreking van minder dan vier weken opvolgen.
5. De gewezen ambtenaar, wier bevalling waarschijnlijk is binnen vier maanden na het tijdstip van ingang van haar ontslag, ontvangt over een periode aanvangende met de 41ste dag voorafgaande aan de vermoedelijke datum van bevalling en eindigende met de 70ste dag na de datum waarop de bevalling plaatsvond haar laatstelijk genoten bezoldiging. Deze periode wordt verlengd tot 16 weken indien de periode door een voortijdige bevalling minder dan 16 weken heeft bedragen. Indien de bevalling niet wordt verwacht binnen vier maanden na het tijdstip van ingang van haar ontslag, maar niettemin binnen die termijn plaatsvindt, ontvangt de gewezen ambtenaar haar laatstelijk genoten bezoldiging uitsluitend gedurende 70 dagen na de datum van bevalling. Indien en voorzolang de ambtenaar na beëindiging van de haar ingevolge de eerste of tweede volzin toekomende uitkeringen nog wegens ziekte ongeschikt is tot het verrichten van arbeid, dan wel binnen een maand na deze beëindiging ongeschikt wordt tot het verrichten van arbeid, zijn het tweede tot en met vierde lid van overeenkomstige toepassing. De in het tweede lid bedoelde termijn van een jaar wordt geacht aan te vangen op de dag na de bevalling.
6. Ongeschikt tot het verrichten van arbeid, geheel of gedeeltelijk, in de zin van het vijfde lid is de vrouwelijke ambtenaar die als rechtstreeks gevolg van objectief medisch vast te stellen ziekte of gebreken geheel of gedeeltelijk niet in staat is om met arbeid te verdienen, hetgeen gezonde personen met soortgelijke opleiding en ervaring, ter plaatse waar zij arbeid verricht of het laatst heeft verricht, of in de omgeving daarvan, met arbeid gewoonlijk verdienen. Onder eerstgenoemde arbeid wordt verstaan gangbare arbeid.

7. Het bedrag van de laatstelijk genoten bezoldiging, bedoeld in de voorgaande leden, wordt in voorkomende gevallen gewijzigd overeenkomstig een salariswijziging in de sector politie.
8. Indien de gewezen ambtenaar, ter zake van de dienstbetrekking waaruit het recht op doorbetaling van zijn laatstelijk genoten bezoldiging voortvloeit, recht heeft op een WAO-conforme uitkering, wordt het bedrag van die uitkering in mindering gebracht op het bedrag waarop hij ingevolge dit artikel recht heeft. Artikel 40a, tweede tot en met vierde lid, zijn van overeenkomstige toepassing.
9. Inkomsten uit of in verband met arbeid of bedrijf, anders dan bedoeld in het achtste lid, worden op het bedrag waarop de gewezen ambtenaar ingevolge dit artikel recht heeft in mindering gebracht.
10. Ten aanzien van gevallen als bedoeld in het eerste lid is het negende lid niet van toepassing indien de inkomsten uit of in verband met arbeid of bedrijf voor het intreden van de ongeschiktheid tot het verrichten van arbeid wegens ziekte werden genoten en de omvang van die arbeid niet is toegenomen.
11. Ten aanzien van gevallen als bedoeld in het tweede en het vijfde lid het negende lid niet van toepassing indien de inkomsten uit of in verband met arbeid of bedrijf voor de datum van ingang van het ontslag werden genoten en de omvang van die arbeid niet is toegenomen.
12. In de gevallen, bedoeld in dit artikel, zijn de artikelen 41 en 41a alsmede de artikelen 50 en 51 van het Besluit algemene rechtspositie van overeenkomstige toepassing.

J.

Artikel 44 komt als volgt te luiden:

Artikel 44

1. Aan de gewezen ambtenaar die terzake van de dienstbetrekking die hij voor zijn ontslag vervulde recht heeft op een WAO-conforme uitkering, wordt - indien de arbeidsongeschiktheid in overwegende mate haar oorzaak vindt in de aard van de aan de ambtenaar opgedragen werkzaamheden of in de bijzondere omstandigheden, waaronder deze moesten worden verricht, en niet aan zijn schuld of onvoorzichtigheid is te wijten - een aanvullende uitkering verleend. ..
2. Geen recht op een aanvullende uitkering heeft de gewezen ambtenaar die recht heeft op suppletie krachtens het Besluit suppletieregeling gedeeltelijk arbeidsongeschikten sector politie. In afwijking van de eerste volzin heeft de gewezen ambtenaar wel recht op een aanvullende uitkering indien zijn recht op suppletie niet tot uitbetaling komt ingevolge artikel 4 van genoemd besluit.
3. De in het eerste lid bedoelde aanvullende uitkering is gelijk aan het bedrag dat nodig is om de aan de ambtenaar toegekende WAO-conforme uitkering, in voorkomend geval vermeerderd met een hem toegekend invaliditeitspensioen en een hem toegekende herplaatsingstoelage, aan te vullen tot een bepaald percentage van de bezoldiging welke de ambtenaar heeft genoten in het jaar voorafgaand aan zijn ontslag. Dit percentage is afhankelijk van de mate van arbeidsongeschiktheid en bedraagt bij een arbeidsongeschiktheid van

80% of meer:	90,02%
65 tot 80%:	65,26%
55 tot 65%:	54,01%
45 tot 55%	45,01%
35 tot 45%	36,01%
25 tot 35%	27,01%
15 tot 25%	18,00%.
4. De aanvullende uitkering eindigt op het moment dat de gewezen ambtenaar niet meer voldoet aan de in het eerste lid genoemde voorwaarden en in ieder geval met ingang van de eerste dag van de maand waarin de gewezen ambtenaar de leeftijd van 65 jaar bereikt.
5. Artikel 42, zevende lid, is van overeenkomstige toepassing op de bezoldiging, bedoeld in het derde lid.

K

In artikel 45, eerste lid, wordt na "een uitkering krachtens een wettelijke verzekering," toegevoegd: niet zijnde een WAO- conforme uitkering,.

L.

Aan artikel 46 wordt een nieuw zevende lid toegevoegd, dat als volgt komt te luiden:

6. Op het bedrag, bedoeld in het tweede tot en met vierde lid, wordt in mindering gebracht een uitkering overeenkomstig artikel 53 van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering en naar aard en strekking daarmee overeenkomende uitkeringen.

M.

Na artikel 46 worden twee nieuwe artikelen ingevoegd, die als volgt komen te luiden:

Artikel 46a

Na het overlijden van de gewezen ambtenaar, die op de dag van zijn overlijden op grond van artikel 42 in het genot was van doorbetaling van zijn laatstelijk genoten bezoldiging, wordt aan de in artikel 46 bedoelde personen en met overeenkomstige toepassing van dat artikel een bedrag uitgekeerd, gelijk aan de bezoldiging welke de gewezen ambtenaar op de dag van zijn overlijden genoot, berekend over een tijdvak van drie maanden. Op deze uitkering wordt in mindering gebracht het bedrag van de uitkering overeenkomstig artikel 53 van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering en naar aard en strekking daarmee overeenkomende uitkeringen.

Artikel 46b

1. Indien het overlijden van een ambtenaar in overwegende mate zijn oorzaak vindt in de aard van de aan de ambtenaar opgedragen werkzaamheden of in de bijzondere omstandigheden waaronder deze moesten worden verricht en niet aan zijn schuld of onvoorzichtigheid is te wijten, wordt aan degene die in verband met dit overlijden krachtens het pensioenreglement, bedoeld in artikel 37a, onderdeel d, een nabestaandenpensioen geniet een uitkering toegekend ten bedrage van 18% van dit pensioen.
De uitkering eindigt met ingang van de maand waarin de overledene de leeftijd van 65 jaar zou hebben bereikt, dan wel, indien de weduwe of de weduwnaar aan wie een pensioen werd toegekend, hertrouwt, met ingang van de maand volgende op de datum van het hertrouwen.
2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing op de gewezen ambtenaar ten aanzien van wie artikel 44, eerste lid, toepassing heeft gevonden, indien zijn overlijden het rechtstreeks gevolg is van de arbeidsongeschiktheid, bedoeld in dat artikel.

Artikel III

Artikel 1, eerste lid, onder j, van het Besluit vergoeding verplaatsingskosten politie wordt als volgt gewijzigd:

1. Het bepaalde in ten derde komt als volgt te luiden:
3e. genoten herplaatsingstoelage als bedoeld in paragraaf 9 van het pensioenreglement van de Stichting Pensioenfonds ABP, bedoeld in artikel 6 van de Wet Privatisering ABP;
2. Na ten derde wordt een nieuw onderdeel toegevoegd, dat als volgt komt te luiden:

4e. een WAO-conforme uitkering als bedoeld in artikel 31 van de Wet privatisering ABP, in die gevallen dat de ambtenaar een lagere bezoldiging geniet als gevolg van het in mindering brengen van een WAO-conforme uitkering.

Artikel IV

Het Besluit geneeskundige verzorging politie 1994 wordt als volgt gewijzigd:

A.

Artikel 1 komt als volgt te luiden:

Artikel 1

1. In dit besluit en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:
 - a. Onze minister: Onze Minister van Binnenlandse Zaken;
 - b. de Dienst: de Dienst geneeskundige verzorging politie, bedoeld in artikel 10;
 - c. de commissie: de commissie, bedoeld in artikel 11, eerste lid;
 - d. Stichting Pensioenfonds ABP: de Stichting Pensioenfonds ABP, bedoeld in artikel 6 van de Wet Privatisering ABP;
 - e. pensioenreglement: het pensioenreglement Stichting Pensioenfonds ABP;
 - f. WAO-conforme uitkering: de met overeenkomstige toepassing van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering toegekende arbeidsongeschiktheidsuitkering, bedoeld in artikel 31 van de Wet privatisering ABP, met uitzondering van de vakantiewaarde, bedoeld in paragraaf 2a van hoofdstuk 2 van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsuitkering;
 - g. suppletie-uitkering: de uitkering, bedoeld in artikel 6 van het Besluit suppletieregeling gedeeltelijk arbeidsongeschikten sector politie;
 - h. bezoldiging:
 1. voor de deelnemers, bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder a: de bezoldiging in de zin van het Besluit bezoldiging politie, vermeerderd met het bedrag van de vakantiewaarde per kalendermaand;
 2. voor de deelnemers, bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder b: een aan de hand van voor deze deelnemers geldende rechtspositieregelingen, op overeenkomstige wijze als aangegeven onder le, bepaald bedrag;
 3. voor de aspirant politie-ambtenaar die de 25-jarige leeftijd nog niet heeft bereikt: het maandgeld dat hem gedurende de opleiding toekomt; met dien verstande dat de WAO-conforme uitkering tot de bezoldiging wordt gerekend;
 - i. pensioen: het pensioen, bedoeld in artikel 1.1, onderdeel t, van het pensioenreglement dat een deelnemer, zijn weduwe of haar weduwnaar geniet uit of in verband met de betrekking waaraan het deelnemerschap wordt ontleend, alsmede de WAO-conforme uitkering;
 - j. wachtgeld: elke periodieke uitkering, door het bevoegd gezag toegekend uit hoofde van onvrijwillige werkloosheid, alsmede de uitkering hetzij wegens functioneel leeftijdsontslag hetzij op grond van de Wet kaderregeling vut overheids personeel of een met deze wet overeenkomende voorziening. Als wachtgeld wordt mede aangemerkt de WAO-conforme uitkering alsmede de suppletie-uitkering.
2. Voor de toepassing van dit besluit wordt onder echtgenote of echtgenoot mede verstaan de levenspartner met wie de niet-gehuwde ambtenaar samenwoont en - met het oogmerk duurzaam samen te leven - een gemeenschappelijke huishouding voert op basis van een notarieel verleden samenlevingscontract bevattende de wederzijdse rechten en verplichtingen terzake van die samenwoning en gemeenschappelijke huishouding. Onder weduwe of weduwnaar wordt mede verstaan de nabestaande levenspartner. Tot gezinslid wordt in voorkomend geval mede gerekend de levenspartner. Tegelijkertijd kan slechts een persoon als levenspartner worden aangemerkt. De commissie kan verlangen dat een schriftelijke verklaring van de notaris wordt overlegd waaruit

blijkt dat een samenlevingscontract als bedoeld in de eerste volzin is gesloten.

B.

In artikel 2 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In het eerste lid, onderdeel c, wordt "een met een uitkering op grond van de Wet uitkering wegens vrijwillig vervroegd uittreden overeenkomende voorziening ontvangt" vervangen door: een uitkering in de zin van de Wet kaderregeling vut overheidspersoneel ontvangt;
2. In het eerste lid vervalt onderdeel e en wordt onderdeel f geletterd e.
3. In onderdeel e wordt de punt-komma vervangen door een punt.
4. In het eerste lid vervalt onderdeel g.
5. In het tweede lid wordt " onder c tot en met g n vervangen door: onder c tot en met e.

C.

Artikel 5, eerste lid, onderdeel a, komt als volgt te luiden:

- a. die geen deelnemer is in de zin van artikel 2.4 van het Pensioenreglement;

D.

In artikel 9, vierde lid, komt onderdeel e te vervallen en wordt onderdeel f geletterd e.

Artikel V

A.

De ambtenaar in tijdelijke dienst die op 1 januari 1996 aanspraak heeft op doorbetaling van zijn volledige bezoldiging, dan wel die aanspraak zou hebben indien vanaf het moment van intreden van de ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte toepassing zou zijn gegeven aan artikel 39 of artikel 42 van het Besluit bezoldiging politie, heeft vanaf genoemde datum aanspraak op zijn volledige bezoldiging over het op genoemde datum nog niet verstreken gedeelte van de periode van 18 maanden, doch niet langer dan tot de eerste van de maand waarin hij de leeftijd van 65 jaar bereikt.

B.

De aanspraken op grond van artikel 44 van het Besluit bezoldiging politie naar de tekst op 31 december 1995, worden omgezet in aanspraken op grond van artikel 44 van het Besluit bezoldiging politie. Indien anders dan als gevolg van een wijziging in de mate van invaliditeit, het bedrag van de nieuw berekende aanvullende uitkering geringer is dan het bedrag van de aanvullende uitkering op 31 december 1995, wordt het bedrag van de aanvullende uitkering tot laatstbedoeld bedrag verhoogd.

C.

1. De gewezen ambtenaar die op 31 december 1995 op grond van artikel 42, vierde lid, van het Besluit bezoldiging politie een uitkering heeft overeenkomstig de normen van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering en die op de dag van inwerkingtreding van dit besluit een recht verkrijgt op een WAO-conforme uitkering, welke lager is dan de eerstbedoelde uitkering, heeft recht op een aanvullende uitkering ter grootte van dat verschil voor de periode gedurende welke

- hij na 1 januari 1996 aanspraak op eerstbedoelde uitkering zou hebben gehad.
2. Bij de berekening van de aanvullende uitkering wordt rekening gehouden met een wijziging als bedoeld in artikel 42, zevende lid, van het Besluit bezoldiging politie.
 3. Voor zolang de arbeidongeschiktheid in de zin van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering een ander percentage wordt vastgesteld vindt, in voorkomende gevallen met toepassing van het tweede lid, herberekening van de aanvullende uitkering op basis van het gewijzigde percentage plaats.

Artikel VI

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst en werkt terug tot en met 1 januari 1996 .

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN

Nota van Toelichting

1. Algemeen

In het kader van de normalisering, dat wil zeggen het marktconform maken van de arbeidsverhoudingen en arbeidsvoorwaarden van het overheidspersoneel, heeft het kabinet besloten het overheidspersoneel onder de werkingssfeer van de wettelijke werknemersverzekeringen te brengen (hierna aangeduid als OOW-project). Het OOW-project staat in nauw verband met een tweetal andere projecten in het kader van de normalisering. Het eerste ervan is de privatisering van het ABP, dat voor wet betreft het wettelijke traject zijn afronding vindt in de Wet privatisering ABP. De OOW-regelgeving bouwt voor een belangrijk deel op de genoemde wet voort. Het tweede project waarop wordt gedoeld is het oprichten van een uitvoeringsorganisatie voor de sociale zekerheid van het overheidspersoneel (USZO). Deze uitvoeringsorganisatie zal niet alleen verantwoordelijk zijn voor de uitvoering van de wettelijke werknemersverzekeringen, maar ook voor delen van het hierna te beschrijven bovenwettelijke traject.

De rechtspositie van de ambtenaar werd tot nu toe gekenmerkt door het integrale karakter van de regelingen op het gebied van doorbetaling van bezoldiging bij ziekte, gevolgd door een invaliditeitspensioen, al dan niet gecombineerd met een herplaatsingswachtgeld respectievelijk herplaatsingstoelage. De rechtspositie van de ambtenaar wordt daarnaast gekenmerkt door een eigen wachtgeldregeling na bepaalde gevallen van ontslag.

In het kader van OOW zullen al deze aanspraken worden omgezet in wettelijke aanspraken op grond van de Werkloosheidswet (WW), de Ziektewet ZOO), de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering / Algemene Arbeidsongeschiktheidswet (WAO/AAW), de Toeslagenwet (TOO) en de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (IOAW). Voorzover de wettelijke regelingen minder aanspraken geven dan de integrale ambtelijke regelingen zoals deze laatstelijk golden, voorziet binnen het arbeidsvoorwaardelijk bestel een stelsel van bovenwettelijke regelingen erin dat als gevolg van deze OOW-operatie het totale niveau aan rechten en verplichtingen in stand blijft. Hiermee wordt voldaan aan een belangrijke hoofdvoorwaarde die op 14 september 1994 in het Centraal Georganiseerd Overleg in Ambtenarenzaken (CGOA) ten aanzien van deze omzettingsoperatie is overeengekomen (zie Stcrt. 1994,177).

In het CGOA is tevens afgesproken dat ook de uitkeringen die reeds zijn ingegaan zullen worden omgezet en in het nieuwe regime ingepast. Daardoor kan worden bereikt dat er in de uitvoeringspraktijk qua financiering en uitvoeringsorganisatie geen nader onderscheid behoeft te worden gemaakt tussen bestaande en nieuwe aanspraken en tevens dat alle rechthebbenden onder hetzelfde verplichtingen- en sanctieregime vallen.

Het beoogde tijdstip waarop de omzettingsoperatie haar beslag zou krijgen, was aanvankelijk 1 januari 1996. Om hoofdzakelijk uitvoeringstechnische redenen bleek deze datum niet verantwoord te zijn en heeft het kabinet besloten de ingangsdatum te stellen op 1 januari 1998. De laatstgenoemde datum geldt als invoeringsdatum voor het integrale OOW-project, zulks op grond van de Wet overheidspersoneel onder de werknemersverzekeringen.

De keuze voor integrale invoering van de bovengenoemde wettelijke werknemersverzekeringen op eenzelfde tijdstip is ingegeven door de inhoudelijke en systematische samenhang tussen deze wetten. De uitvoeringspraktijk ten aanzien van de arbeidsongeschiktheid is echter al als gevolg van wetgeving (Wet terugdringing arbeidsongeschiktheidsvolume; Wet terugdringing beroep op

arbeidsongeschiktheidsregelingen) voor een belangrijk deel opgeschoven in de richting van een uitvoeringspraktijk die in de WAO vereist is. Om die reden wordt het wenselijk en mogelijk geacht reeds per 1 januari 1996 ten aanzien van de arbeidsongeschiktheid een uitvoeringspraktijk te realiseren die zoveel mogelijk met die van de WAO overeenkomt. Bij de Wet privatisering ABP (WPA) zal een WAO-conforme arbeidsongeschiktheidsregeling worden ingevoerd. Deze wet regelt vooruitlopend op de invoering van de WAO het zgn. wettelijke deel van de uitkering. Deze uitkering, de WAO-conforme uitkering geheten, komt materieel geheel overeen met de aanspraken van de WAO. Op grond van de WPA zal ook het verplichtingen- en sanctieregime van de WAO per 1 januari 1996 voor overheidswerknemers overeenkomstige toepassing vinden. De uitvoering van de WAO-conforme arbeidsongeschiktheidsregelingen geschiedt door USZO in naam en onder verantwoordelijkheid van het Fonds Arbeidsongeschiktheidsverzekering Overheidspersoneel (FAOP). Het FAOP is ingesteld bij de Wet financiële voorzieningen privatisering ABP (Stb. 1994, 302). Dit fonds draagt tevens zorg voor de financiering van de WAO-conforme uitkeringen. De lasten van het FAOP worden door de overheidswerkgevers gedragen op basis van een uniforme premie.

Het onderhavige besluit strekt ertoe voor de sector politie het bovenwettelijke kader te bieden voor de WAO-conforme uitkering. Dit bovenwettelijke kader is vastgelegd in het onderhandelingsakkoord Centraal georganiseerd overleg met betrekking tot bovenwettelijke arbeidsongeschiktheid overheidspersoneel. Ter uitvoering van het akkoord voor politie en het LSOP voorziet het besluit in wijziging van het Besluit algemene rechtspositie politie (BARP), het Besluit bezoldiging politie (REP) en het Besluit vergoeding dienstreizen politie (BVDP) alsmede in een wijziging van het Besluit geneeskundige verzorging politie 1994 (Besluit GVP). Aangezien de wijziging van deze besluiten vrijwel identiek is aan de wijziging van het Algemeen Rijksambtenarenreglement, het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 en het Verplaatsingskostenbesluit 1989 (Besluit van , houdende.....) is de nota van toelichting bij het besluit dat het bovenwettelijk kader voor de WAO-conforme uitkering biedt voor de sector Rijk gevolgd. Omwille van de duidelijkheid is de tekst van deze nota van toelichting bij het onderhavige besluit geheel uitgeschreven.

Op hoofdpunten ziet het nieuwe stelsel er als volgt uit.

1. doorbetaling van bezoldiging

Bij ziekte betaalt de werkgever het loon door. Gedurende de eerste 18 maanden van de ziekte wordt 100% van de bezoldiging doorbetaald, daarna tot het einde van het dienstverband 80%. Omdat, zoals onder 2 wordt aangegeven, de zieke ambtenaar pas na 24 maanden om die reden mag worden ontslagen, heeft betrokkene derhalve voor een periode van tenminste 6 maanden recht op doorbetaling van 80% van zijn bezoldiging. De Ziektewet is (nog) niet van toepassing. Invoering van "WAO-conform" per 1 januari 1996 betekent wel dat betrokkene na een jaar ziekte in aanmerking komt voor een WAO-conforme uitkering. Die uitkering wordt in mindering gebracht op het bedrag van de wegens ziekte uitbetaalde bezoldiging. De onderhavige wijzigingsvoorstellen maken het mogelijk dat gedurende het eerste ziektejaar een verplichtingen- en sanctieregime wordt gehanteerd dat al enigszins is afgestemd op de Ziektewet en dat voor de periode daarna een WAO-conform verplichtingen- en sanctieregime geldt.

2. ontslag op grond van ongeschiktheid wegens ziekte Geïntroduceerd wordt een ontslaggrond voor ongeschiktheid van de ambtenaar tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte. Het ontslag kan niet eerder ingaan dan na 24 maanden ongeschiktheid tot het verrichten van arbeid wegens ziekte en nadat een zorgvuldige procedure is gevolgd, gericht op zowel verwachtingen ten aanzien van herstel als mogelijkheden van herplaatsing in de eigen of een andere functie,

overeenkomstig eventueel aanwezige restcapaciteit.

3. suppletie

De overheidswerknemer die ontslagen is op grond van ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte, ten tijde van het ontslag minder dan 80% arbeidsongeschikt is en niet is herplaatst in een andere functie voor zijn volledige resterend verdienvermogen komt in aanmerking voor een suppletie. Bij een arbeidsongeschiktheid van 80% of meer is niet aan de orde of er nog resterend verdienvermogen is en kan derhalve geen aanspraak bestaan op een suppletie. De suppletie komt in de plaats van het zgn. herplaatsingswachtgeld in de zin van de Abp- wet. De rechten en verplichtingen ter zake van de suppletie zijn neergelegd in het Besluit suppletieregeling gedeeltelijk arbeidsongeschikten sector politie. De werkgever draagt de uitvoeringelasten van deze regeling, die kan worden beschouwd als een werkloosheidsregeling sui generis. Ook de reeds lopende herplaatsingswachtgeldten worden omgezet naar de suppletie.

4. invaliditeitspensioen

De overheidswerknemer die ontslagen is op grond van ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte en die geen recht (meer) heeft op een suppletie ter zake van dat ontslag, heeft in beginsel recht op een invaliditeitspensioen. Betrokkene kan die aanspraak te gelde maken bij de Stichting pensioenfonds ABP, ingesteld bij de Wet privatisering ABP en uitgewerkt in een pensioenreglement van de genoemde stichting Het invaliditeitspensioen heeft het karakter van een aanvulling op de WAO-conforme uitkering. De bestaande aanspraken op invaliditeitspensioen zullen naar hoogte en duur onverminderd in het nieuwe stelsel worden geconverteerd. Deze aanspraken kunnen echter wel worden aangepast als er verandering optreedt in de mate van arbeidsongeschiktheid.

5. herplaatsingstoelage

De overheidswerknemer die gedeeltelijk arbeidsongeschikt is verklaard en die voor zijn volledig resterend verdienvermogen in arbeid is herplaatst, heeft in beginsel recht op een herplaatsingstoelage voorzover zijn inkomen uit (nieuwe) arbeid, uit de WAO-conforme uitkering en uit invaliditeitspensioen tezamen minder bedragen dan het bedrag van zijn laatstverdiende bezoldiging. De kosten ervan worden gedragen door de Stichting pensioenfonds ABP. De aanspraak op de herplaatsingstoelage is neergelegd in het onder 4 bedoelde pensioenreglement.

Het onderhavige voorstel heeft betrekking op de onder 1 en 2 aangegeven hoofdpunten. Het betreft de wijziging van het BARP, het BBP en het BVDP. Tevens wordt in verband met de Wet privatisering ABP het Besluit GVP op een aantal punten gewijzigd.

In het besluit dat voor de sector Rijk het bovenwettelijk kader regelt, worden ook het Rijkswachtgeldbesluit 1959, de Uitkeringsregeling 1966 en de Regeling uitkering wegens functioneel leeftijdsontslag (Regeling FLO) in verband met bovenwettelijke arbeidsongeschiktheid gewijzigd. Voor een toelichting op deze wijzigingen wordt verwezen naar de nota van toelichting bij eerstgenoemd besluit. Op grond van de artikelen 88, 97 en 98 van het BARP worden de Regeling FLO, het Rijkewachtgeldbesluit respectievelijk de Uitkeringsregeling 1966 van overeenkomstige toepassing op politieambtenaren verklaard. De wijzigingen in deze besluiten leiden dan ook tot technische aanpassingen in genoemde artikelen in het BARP. Tevens is van de gelegenheid gebruik gemaakt om enige onjuiste verwijzingen te herstellen.

2. Financiële gevolgen

Deze omzettingsoperatie in het kader van het OOW-project heeft een technisch karakter. Uitgangspunt daarbij is dat het totale niveau van rechten en verplichtingen van het overheidspersoneel in verband met ziekte en arbeidsongeschiktheid op het moment van overgang naar de werknemersverzekeringen in stand blijft en kostenneutraal is. Dit uitgangspunt is eveneens aangehouden voor deze fase van het project, waarin vooralsnog van een WAO- conforme situatie wordt uitgegaan.

3. Artikelsgewijze toelichting

Artikel I

Artikel I strekt tot aanpassing van het Besluit algemene rechtspositie politie (BARP). Het gaat daarbij met name om de introductie van de mogelijkheid om in verband met ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid de ambtenaar te herplaatsen dan wel te ontslaan. Invoering van de WAO-conforme uitkering maakt het tevens noodzakelijk om een aantal bepalingen en formuleringen in het BARP af te stemmen op de Ziektewet en de WAO. Bovendien zijn wijzigingen aangebracht in verband met het intrekken van de Algemene burgerlijke pensioenwet (Abp-wet) en heeft enige afstemming op de Arbeidsomstandighedenwet (Arbo-wet) plaatsgevonden. Tot slot is een aantal redactionele wijzigingen aangebracht.

Onderdeel A

Om een aantal begrippen nader te omschrijven is in artikel 1 een drietal nieuwe definitiebepalingen opgenomen. De nieuwe onderdelen p en q behoeven enige nadere uitleg. In artikel 1, onder p, wordt voor hetgeen onder passende arbeid wordt verstaan aangesloten bij de Ziektewet. In artikel 30 van de Ziektewet is bepaald dat de zieke werknemer verplicht is passende arbeid te verrichten indien hij daartoe in staat is en hij door een werkgever daartoe in de gelegenheid wordt gesteld. Volgens de Memorie van toelichting (TK, vergaderjaar 1990-1991, 22 228, nr.3, blz.77) bij de desbetreffende wijziging van de Ziektewet is dit begrip passende arbeid niet eenduidig; het kan zowel eng als ruim geïnterpreteerd worden. Dit hangt samen met de verschillende stadia die aan de orde kunnen zijn nl. die waarin terugkeer naar de eigen functie op korte termijn mogelijk lijkt, die waarin terugkeer naar de eigen functie pas op lange termijn aan de orde is en de situatie waarin terugkeer naar de eigen functie niet meer te verwachten is. Het begrip passende arbeid zal in deze verschillende stadia steeds ruimer geïnterpreteerd worden. In artikel 1, onderdeel q, wordt voor hetgeen onder gangbare arbeid wordt verstaan aangesloten bij de WAO. In artikel 18, vijfde lid, van de WAO wordt gangbare arbeid gedefinieerd als n alle algemeen geaccepteerde arbeid waartoe de werknemer met zijn krachten en bekwaamheden in staat is."

Onderdeel B

De (per 1 januari 1994 gewijzigde) Arbowet geldt ook voor de sector politie. Met de nieuwe formulering van artikel 49, eerste lid, is beoogd om tot uitdrukking te brengen dat de bepalingen in §2 van Hoofdstuk VII van het BARP, inzake bedrijfsgeneeskundige begeleiding, bedoeld zijn als aanvulling op de desbetreffende bepalingen in de Arbowet. In dit kader gaat het daarbij met name om de bepalingen inzake het begeleiden van zieke werknemers, het uitvoeren van een arbeidsgezondheidskundig onderzoek en het houden van een arbeidsgezondheidskundig spreekuur. Het tweede lid van artikel 49 geeft duidelijker aan dat de bedrijfsgeneeskundige begeleiding van werknemers in eerste instantie een zaak is van het bevoegd gezag. Dit sluit aan bij de Wet terugdringing ziekteverzuim, de wet Terugdringing Arbeidsongeschiktheidsvolume en de Arbowet. De bijstand bij de bedrijfsgeneeskundige begeleiding door de

bedrijfsgeneeskundige dienst is opgenomen in een nieuw derde lid.

In dit verband dient ook te worden gewezen op de betrokkenheid van de Uitvoeringsorganisatie Sociale Zekerheid voor Overheidspersoneel (USZO) bij de begeleiding van zieke werknemers. Met invoering van de WAO-conforme regeling voor overheidspersoneel ontstaat er ook voor de USZO, als uitvoerder van deze regeling, een taak bij de begeleiding van zieke werknemers. De invalshoek van de USZO is echter een andere dan die van de werkgever en de bedrijfsgeneeskundige dienst. De USZO voert een sociale verzekering uit en de betrokkenheid van de USZO bij de begeleiding van zieke werknemers ziet dan ook met name op de claim-beoordeling. De USZO zal moeten beoordelen of de ambtenaar na een jaar ziekte in aanmerking komt voor een WAO-conforme uitkering. Is de ambtenaar arbeidsongeschikt, zo ja in welke mate en is door de werkgever voldoende gedaan om dit te voorkomen of te beperken etc. De betrokkenheid van de werkgever en de bedrijfsgeneeskundige dienst eindigt niet op het moment dat de ambtenaar aanspraak krijgt op een WAO-conforme uitkering. Formeel blijft de werkgever verantwoordelijk voor de begeleiding van een zieke ambtenaar tot aan het einde van het dienstverband. Uit dien hoofde is er ook een taak voor de bedrijfsgeneeskundige dienst. Materieel zal de betrokkenheid van de bedrijfsgeneeskundige dienst naar de achtergrond verdwijnen op het moment dat de USZO vaststelt dat de ambtenaar niet meer herplaatsbaar is binnen het gezagsbereik van het desbetreffende bevoegde gezag. De bemiddeling wordt dan overgenomen door de USZO.

Onderdeel C

In artikel 50 is de oude formulering "de vervulling van zijn dienst" vervangen door een op de Ziektewet afgestemde formulering, te weten "het verrichten van zijn arbeid". Deze wijziging houdt voornamelijk verband met een wijziging die in hoofdstuk 10 van het Besluit bezoldiging politie (voorzieningen in verband met ziekte) is doorgevoerd. Inhoudelijk wordt hiermee geen wijziging beoogd ten opzichte van de huidige situatie. Onder "zijn arbeid" wordt verstaan het ambt of de functie die de ambtenaar laatstelijk voor het ziek worden vervulde, danwel het samenstel van werkzaamheden dat door de ambtenaar verricht werd en de voorwaarden waaronder dit gebeurde. Het derde, vierde en vijfde lid van artikel 50 zijn aan deze nieuwe terminologie aangepast. In het vijfde lid van artikel 50 is tevens een wijziging aangebracht met betrekking tot de maatregelen en voorzieningen tot herstel van gezondheid en behoud, herstel of bevordering van arbeidsgeschiktheid. Voor deze voorzieningen wordt niet langer verwezen naar de artikelen uit de ABP-wet maar naar de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet (AAW). Het pensioenreglement kent namelijk, in tegenstelling tot de ABP-wet, geen specifieke voorzieningen meer voor ambtenaren. In plaats daarvan zijn de algemene voorzieningen uit de AAW ook van kracht voor ambtenaren.

Onderdeel D

Artikel 52 had betrekking op de pensioenkeuring door het ABP. Deze pensioenkeuring bestaat niet meer, zodat artikel 52 kan vervallen.

Onderdeel E

In het nieuwe artikel 64a is de formele grondslag opgenomen voor het herplaatsen van de ambtenaar die ongeschikt is tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte. Dit artikel hangt samen met het nieuwe derde lid van artikel 94, waarin bepaald is dat de ambtenaar gedurende twee jaar niet ontslagen mag worden op grond van ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte. Indien binnen deze periode vat. 2 jaar duidelijk wordt dat een ambtenaar niet langer zijn eigen functie kan verrichten, maar er wel een andere functie beschikbaar is, biedt dit artikel de basis om de ambtenaar te herplaatsen in die andere functie.

Het tweede en derde lid van artikel 64a sluiten aan bij artikel 94, derde en vierde lid, waarin de verplichting van de werkgever ligt besloten om het eerste ziektejaar passende arbeid aan te bieden en het tweede ziektejaar gangbare arbeid. Voor de situatie waarin de ambtenaar nog wel geschikt is voor zijn functie, maar onder andere voorwaarden (bijvoorbeeld voor minder uren per week of na het elimineren van bepaalde functiebestanddelen) biedt het vierde lid van artikel 64a een voorziening.

Onderdeel G

De wijzigingen ter zake van artikel 94 voorzien in een nieuwe ontslaggrond bij ongeschiktheid tot het verrichten van arbeid wegens ziekte en de bijbehorende procedure.

In het verleden kon een ambtenaar ontslagen worden als het ABP hem na een pensioenkeuring wegens ziekte of gebreken blijvend ongeschikt achtte voor de vervulling van zijn functie. Een dergelijke keuring komt in het nieuwe pensioenreglement niet meer voor. Gekozen is voor een systematiek die meer aansluit bij de marktsector. Daartoe is in het eerste lid in onderdeel e een ontslaggrond opgenomen ter zake van ongeschiktheid van de ambtenaar tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte. In het derde lid wordt bepaald aan welke voorwaarden moet worden voldaan: twee jaar ziek, herstel niet te verwachten binnen zes maanden en geen reële herplaatsingsmogelijkheden. Dat er geen reële herplaatsingsmogelijkheden zijn moet de werkgever middels een zorgvuldig onderzoek aantonen. Het eerste ziektejaar onderzoekt de werkgever of er mogelijkheden zijn tot herplaatsing in een functie welke kan worden aangemerkt als passende arbeid. Vervolgens, doch minimaal na afloop van het eerste ziektejaar, beziet de werkgever de mogelijkheden van herplaatsing in een functie die kan worden aangemerkt als gangbare arbeid.

In het akkoord d.d. 14 september 1994 met de centrales in het CGOA is afgesproken dat de werkgever daarbij het oordeel van het FAOP ter zake van een terugkeerplan (na 13 weken, conform artikel 71a WAO), een reïntegratieplan (na 26 weken ziekte) en de verdere voortgangsrapportages betreft. Bij het onderzoek naar herplaatsingsmogelijkheden wordt zowel bezien of er mogelijkheden zijn tot herplaatsing in voltijd- als deeltijdfuncties. Indien herplaatsing in een deeltijdfunctie mogelijk is kan uitsluitend ontslag worden verleend voor het aantal uren waarvoor herplaatsing niet mogelijk is (elfde lid).

In het negende lid is bepaald dat de ontslagprocedure in gang kan worden gezet achttien maanden na de eerste ziektedag. Aangezien het in beginsel de bedoeling is om een ontslag op grond van ongeschiktheid tot het verrichten van arbeid wegens ziekte na een periode van twee jaar te doen ingaan zal het bevoegd gezag de procedure zo snel mogelijk dienen te starten. In het tiende lid is bepaald dat de arts van het FAOP een rapport maakt van zijn bevindingen. In dit rapport zal ook de opvatting van de in het zevende lid bedoelde artsen worden opgenomen.

Opgemerkt kan nog worden dat tegen de rapportage van de arts van het FAOP geen beroep open staat. Uiteraard staat wel beroep open tegen het ontslagbesluit van het bevoegd gezag. In die procedure kan de werknemer ook het medisch advies aanvechten.

Artikel II

Onderdeel A

Indien de ambtenaar als gevolg van ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte wordt herplaatst in een lagere functie dient de salarisschaal waarin de ambtenaar was geplaatst te worden aangepast aan de nieuwe functie. Dit wordt mogelijk gemaakt door uitbreiding van

het zesde lid van artikel 6 van het Besluit bezoldiging politie. Naast het nieuwe salaris kan de ambtenaar een WAO-conforme uitkering, een invaliditeitspensioen en een herplaatsingstoelage genieten, indien hij aan de desbetreffende voorwaarden van de WAO respectievelijk het pensioenreglement voldoet.

Onderdeel B

Om een aantal begrippen nader te omschrijven is in Hoofdstuk 10 een nieuw artikel 37a met definitiebepalingen opgenomen. De meeste .. bepalingen spreken voor zich. In artikel 37a, onderdeel c, wordt de WAO-conforme vakantie-uitkering uitgezonderd van het begrip WAO-conforme uitkering. Dit is noodzakelijk om te voorkomen dat in de maand mei op grond van artikel 40a van het Besluit bezoldiging politie naast de reguliere WAO-conforme uitkering ook de WAO-conforme vakantie- uitkering op de bezoldiging van de ambtenaar in mindering wordt gebracht. Voor de begrippen passende arbeid en gangbare arbeid wordt verwezen naar de artikelsgewijze toelichting op artikel I, onderdeel A.

Onderdeel C

Artikel 39 regelt de doorbetaling van bezoldiging tijdens ziekte. Het eerste lid bepaalt dat vanaf de eerste ziektedag gedurende 18 maanden doorbetaling van de volle bezoldiging plaatsvindt. Na deze periode wordt tot aan het ontslag 80% van de bezoldiging doorbetaald. Ontslag op grond van ongeschiktheid tot het verrichten van arbeid wegens ziekte kan op grond van het gewijzigde artikel 94 van het BARP niet eerder gegeven worden dan nadat deze ongeschiktheid twee jaar heeft geduurd. In dat geval wordt derhalve in beginsel gedurende nog een half jaar 80% van de bezoldiging betaald. In het eerste lid van artikel 39 is het onderscheid tussen een ambtenaar in vaste dienst en een ambtenaar in tijdelijke dienst voor wet betreft de duur van de volledige doorbetaling (gedurende 18 respectievelijk 12 maanden) verdwenen. Voor alle ambtenaren zal een uniforme periode gelden van 18 maanden. Ook is het eerste lid zodanig gewijzigd dat de volledige doorbetaling op grond van dit lid exact 18 maanden duurt. In de oude regeling werd de bezoldiging volledig doorbetaald gedurende de maand waarin men ziek werd en vervolgens nog gedurende 18 (of 12) maanden. Deze wijziging brengt deze bepaling in overeenstemming met het bepaalde in de Ziektewet en de WAO.

Het derde lid van artikel 39 geeft aan hoe gehandeld moet worden ten aanzien van een ambtenaar die ziek is geweest en na een periode van herstel opnieuw ziek wordt. Heeft de ambtenaar gedurende ten minste vier weken weer gewerkt, dan zal vanaf de datum waarop hij wederom ziek wordt een nieuwe periode van 18 maanden ingaan. Is zijn herstelperiode korter dan vier weken dan wordt de tweede periode bij de eerste samengeteld. Het oude artikel 39 bevatte een soortgelijke bepaling. Gewijzigd is de minimum periode van herstel die nodig is om de telling van 18 maanden opnieuw te laten aanvangen. De periode van een maand die ter zake gold in oude regeling is, in verband met afstemming op de Ziektewet en de WAO, vervangen door vier weken.

Het vijfde lid van artikel 39 is toegevoegd om ook een voorziening te geven in die gevallen waarin de ambtenaar bij zijn eigen werkgever tijdelijk andere arbeid gaat verrichten. Aangezien

artikel 39 het hervatten van de eigen arbeid regelde en artikel 40 betrekking heeft op het verrichten van arbeid bij een andere werkgever was deze situatie nog niet geregeld.

Onderdeel D

Artikel 39a wordt ingevoegd om te voorkomen dat de werkgever verplicht wordt de bezoldiging uit de oorspronkelijke functie, of 80% daarvan, "eindeloos" te blijven doorbetalen nadat de ambtenaar op grond van ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte is herplaatst in een andere functie, zonder dat voorafgaand ontslag heeft plaatsgevonden. In de oude systematiek werd een ambtenaar blijvend ongeschikt verklaard voor zijn functie uit hoofde van ziekte of gebreken. Op basis van deze ongeschiktverklaring kon ontslag plaatsvinden, eventueel gevolgd door een herplaatsing in een nieuwe functie. In de nieuwe systematiek kan ontslag (op grond van artikel 94 van het BARP) pas plaatsvinden na twee jaar. Wel kan een ambtenaar binnen die periode worden herplaatst. Van een ontslag op grond van artikel 94 van het BARP zal in zo'n geval geen sprake meer zijn. Aangezien artikel 39 doorbetaling van bezoldiging regelt tot aan het einde van het dienstverband is een bepaling nodig om deze doorbetaling te beëindigen ingeval van herplaatsing voor ontslag. Artikel 39a strekt daartoe. Het tweede lid van artikel 39a regelt een aanvullende uitkering om te voorkomen dat de ambtenaar door het aanvaarden van een andere functie financieel nadeel lijdt ten opzichte van de ambtenaar die niet kan worden herplaatst en niet eerder dan na 24 maanden om die reden kan worden ontslagen. Een dergelijk financieel nadeel is uit een oogpunt van gelijke rechtsbedeling niet te billijken en zal bovendien herplaatsing bemoeilijken. Het derde lid regelt de hoogte van deze aanvullende uitkering.

Onderdeel F

Artikel 40a bepaalt dat een eventuele WAO-conforme uitkering in mindering gebracht moet worden op het bedrag dat de ambtenaar op grond van artikel 39 geniet. Van een WAO-conforme uitkering kan sprake zijn na 52 weken ziekte. Dan zal namelijk door middel van een WAO-keuring worden vastgesteld of de ambtenaar arbeidsongeschikt is in de zin van de WAO. Indien dit het geval is en de mate van arbeidsongeschiktheid tenminste 15% is, zal aan de ambtenaar (door FAOP/USZO) een WAO-conforme uitkering worden toegekend. De hoogte van die uitkering is afhankelijk van de mate van arbeidsongeschiktheid van de ambtenaar. Door te bepalen dat de WAO-conforme uitkering in mindering moet worden gebracht op de bezoldiging, blijft het uiteindelijke bedrag dat de ambtenaar ontvangt per saldo gelijk. Hij ontvangt dus in totaal 100% dan wel na 18 maanden 80% van zijn bezoldiging. In de situatie dat de ambtenaar na 52 weken ziekte nog wel steeds ongeschikt is tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte maar niet arbeidsongeschikt wordt geacht in de zin van de WAO (of voor minder dan 15%), zal er geen recht bestaan op een WAO-conforme uitkering. De ambtenaar behoudt in dat geval zijn aanspraak op doorbetaling van bezoldiging op grond van artikel 39.

Het tweede lid van artikel 40a bevat een bepaling voor de situatie waarin een ambtenaar meer dan een betrekking heeft bij de overheid. Indien hij voor beide betrekkingen arbeidsongeschikt wordt verklaard zal slechts een WAO-conforme uitkering worden toegekend die betrekking heeft op beide functies. Op de doorbetaling van de bezoldiging voor een van die functies zal de werkgever uitsluitend dat deel van de WAO-conforme uitkering in mindering mogen brengen dat verband houdt met de arbeidsongeschiktheid uit de desbetreffende betrekking. Deze vermindering dient naar rato van de bezoldiging uit de betrekkingen te worden bepaald.

Indien de ambtenaar geen WAO-conforme uitkering aanvraagt of weigert mee te werken aan een WAO-keuring benadeelt hij zijn werkgever. Om dit te ondervangen is in het derde lid van artikel 40a een bepaling opgenomen die het de werkgever mogelijk maakt om in een dergelijk geval toch een korting op de bezoldiging toe te passer. Aangezien in dergelijke gevallen geen WAO-conforme uitkering kan worden vastgesteld wordt de

fictie toegepast waarbij wordt uitgegaan van de hoogste mate van arbeidsongeschiktheid. Het vierde lid van artikel 40a voorziet in een kortingsmogelijkheid indien er wel een WAO-conforme uitkering is of kan worden vastgesteld, maar deze door FAOP/USZO verminderd of geweigerd wordt op grond van handelingen of het nalaten van handelingen door de ambtenaar.

Het is onwenselijk indien de ambtenaar voor de uitbetaling van zijn aanspraken te maken zou krijgen met twee loketten. Om dit te voorkomen dient de werkgever te fungeren als uitbetalende instantie voor de WAO-conforme uitkering. Daartoe is een voorziening getroffen in artikel 46 van de Wet privatisering ABP die inhoudt dat de uitbetaling van de WAO-conforme uitkering geschiedt door tussenkomst van de werkgever.

Onderdeel G

Het eerste en tweede lid van artikel 41 zijn nieuw. Deze nieuwe leden vloeien voort uit de afspraak in het CGOA dat in het tweede ziektejaar het verplichtingen- en sanctieregime van de WAO zal gelden. In verband hiermee wordt artikel 41, dat betrekking heeft op de verplichtingen en sancties die gelden voor een zieke ambtenaar, beperkt tot het eerste ziektejaar. Voor de periode na het eerste jaar is een nieuw artikel 41a opgenomen, waarin is bepaald dat dan het verplichtingen- en sanctieregime van de WAO geldt. Verder is artikel 41 aangepast in verband met het vervallen van de pensioenkeuring in de ABP- wet. Voorts wordt in het vierde lid, onder f, van artikel 41 een nieuwe sanctiemogelijkheid opgenomen voor het geval een ambtenaar weigert passende arbeid te aanvaarden. Het oogmerk van deze bepaling is de reïntegratie van arbeidsongeschikten te bevorderen. Hiermee wordt aangesloten bij de Ziektewet. Ook deze wet kent, in artikel 30, voor dergelijke situaties een sanctie. Dit nieuwe onderdeel f is ook nodig als complement van de afspraak in het CGOA over het nieuwe ontslagregime. In dat nieuwe regime is de verplichting van de werkgever opgenomen om naar ander arbeid te zoeken voor de zieke ambtenaar (zie artikel 94, derde lid van het BARP). Hier is de complementaire verplichting van de ambtenaar geregeld om deze arbeid te aanvaarden.

Onderdeel H

Zoals eerder reeds is opgemerkt is in het CGOA afgesproken dat met ingang van het tweede ziektejaar het verplichtingen- en sanctieregime van de WAO van overeenkomstige toepassing zal zijn op het deel van de bezoldiging dat uitgaat boven de WAO-conforme uitkering. Aangezien de WAO-conforme uitkering reeds onder dit regime valt, wordt op deze wijze bereikt dat de ambtenaar voor beide componenten te maken krijgt met hetzelfde regime. Het eerste lid van artikel 41a strekt er toe om dit te regelen. Het gaat daarbij onder andere om de artikelen 23, 25 en 28 van de WAO.

Een verdere afstemming wordt bereikt door het tweede lid van artikel 41a, waarin bepaald wordt dat een door het FAOP opgelegde verplichting of sanctie ten aanzien van de WAO-conforme uitkering door het bevoegd gezag zoveel mogelijk op overeenkomstige wijze wordt toegepast op het deel van de bezoldiging dat uitstijgt boven de WAO-conforme uitkering. Dit houdt in dat indien bijvoorbeeld de WAO-conforme uitkering bij wijze van sanctie wordt teruggebracht naar 50%, ook het bedrag dat wordt doorbetaald aan bezoldiging gehalveerd wordt. Als rekenvoorbeeld kan het volgende dienen. Een ambtenaar heeft een reguliere bezoldiging van f5.000,-. Bij volledige arbeidsongeschiktheid zal zijn WAO-conforme uitkering f 3.500,- zijn en zal daarnaast nog f 1.500,- aan bezoldiging worden uitbetaald. Een sanctie van 50% betekent dat de WAO-conforme uitkering wordt verlaagd tot f 1.750,-. Het bedrag van de aanvullende bezoldiging zal gehalveerd worden tot f 750,- zodat de ambtenaar in totaal f 2.500,- ontvangt. Hierbij dient nog te worden opgemerkt dat het bevoegd gezag de door het

FOP opgelegde sancties niet zonder meer kan overnemen. Op grond van artikel 3:4 van de Algemene wet bestuursrecht is het bevoegd gezag altijd nog gehouden tot een eigen. De gevolgen van het besluit zullen niet onevenredig mogen zijn in verhouding tot de met het besluit te dienen doelen. Tevens verdient het aandacht dat op grond van de nieuwe bepaling het verplichtingen- en van de WAO ook van overeenkomstige toepassing zal zijn indien de ambtenaar voor minder dan 15% arbeidsongeschikt is en er derhalve geen recht bestaat op een WAO-conforme uitkering.

In het derde lid van artikel 41a is, conform hetgeen in artikel 41 is geregeld met betrekking tot het aanvaarden van passende arbeid gedurende het eerste ziektejaar, voor het tweede ziektejaar de verplichting opgenomen tot het accepteren van gangbare arbeid. De beoordeling of de ambtenaar in staat is hem aangeboden gangbare arbeid te verrichten wordt overgelaten aan de bedrijfsgeneeskundige dienst. Verwacht wordt dat deze dienst tot een oordeel komt in goed overleg met een arts van de USZO.

Onderdeel I

Artikel 42 betreft de aanspraken van de gewezen ambtenaar die ziek is geworden voor dan wel kort na zijn ontslag. Ook deze gewezen ambtenaar heeft recht op doorbetaling van bezoldiging en wel in het eerste geval op grond van het eerste lid gedurende maximaal 18 en in het tweede geval op grond van het tweede lid gedurende maximaal 12 maanden. Evenals in artikel 39 is het verschil tussen ambtenaren in tijdelijke en in vaste dienst vervallen. Een ambtenaar die ontslagen wordt op grond van ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte kan nimmer in aanmerking komen voor doorbetaling van bezoldiging op grond van dit artikel. Aangezien een dergelijk ontslag (op grond van artikel 94 van het BARP) pas na twee jaar ziekte verleend kan worden, zal in zulke gevallen altijd de maximale uitkeringstermijn van het eerste lid van 18 maanden verstreken zijn. Dit artikel heeft derhalve betrekking op ontslag dat verleend is op andere gronden dan wegens ongeschiktheid tot het verrichten van arbeid wegens ziekte.

Het achtste lid regelt dat een eventueel toegekende WAO-conforme uitkering (na 1 jaar ziekte) in mindering wordt gebracht op de doorbetaalde bezoldiging. Deze bepaling komt inhoudelijk overeen met het bepaalde in artikel 40a, waarin is geregeld dat de WAO-conforme-uitkering in mindering moet worden gebracht op de bezoldiging van de nog in dienst zijnde zieke ambtenaar. De bepalingen van artikel 40a die betrekking hebben op samenloop van dienstverbanden, het niet aanvragen van een WAO-conforme uitkering etc. zijn om deze reden van overeenkomstige toepassing verklaard.

Een aantal bepalingen uit het oude artikel 42 is voorts in een meer logische volgorde weergegeven. Dat geldt bijvoorbeeld voor een deel van het oude tweede lid dat thans als derde lid is opgenomen. Het geldt ook voor het oude zevende lid dat thans is opgenomen als artikel 46a en voor het oude achtste lid, dat gesplitst is in de (opnieuw geredigeerde) leden negen tot en met elf. De verrekening van inkomsten heeft geen betrekking op inkomsten uit een nieuwe betrekking indien die nieuwe betrekking ten minste dezelfde omvang heeft als de betrekking waaruit de ambtenaar ontslagen is. Op grond van het derde lid heeft de gewezen ambtenaar in dat geval namelijk geen aanspraak op doorbetaling van de laatstelijk genoten bezoldiging.

Uit artikel 42 is de bepaling verdwenen die betrekking had op de uitkering overeenkomstig de normen van de WAO (het oude vierde lid). Deze bepaling is overbodig geworden door de introductie van de

WAO-conforme uitkering in de Wet Privatisering ABP. In de andere leden wordt met deze wijziging rekening gehouden.

Onderdeel J

In artikel 44 gaat het om de zogenaamde aanvullende uitkering bij arbeidsongeschiktheid "in en door de dienst". In de oude bepaling werd de aanvullende uitkering (indien aan een aantal voorwaarden was voldaan) toegekend aan ambtenaren aan wie een invaliditeitspensioen was toegekend krachtens de ABP-wet. In het nieuwe eerste lid is in plaats daarvan bepalend of de gewezen ambtenaar een WAO-conforme uitkering geniet. In het oude artikel 44 ging het om een aanvulling op het invaliditeitspensioen; thans gaat het om een aanvulling op het totaal van de WAO-conforme uitkering, het invaliditeitspensioen en de herplaatsingstoelage. Voorts zijn de percentages in het derde lid vervangen door de (opgehoogde) percentages uit artikel 8.5 van het pensioenreglement in plaats van de (opgehoogde) percentages uit artikel F-9 van de ABP-wet. Verder is in het derde lid het begrip "middelsom" uit de ABP-wet vervangen door de "de bezoldiging over het jaar voorafgaand aan het ontslag. Daarbij is inhoudelijk aansluiting gezocht bij artikel 8.3 van het pensioenreglement. Het vijfde lid van artikel 44 regelt de aanpassing van de bezoldiging aan algemene salariswijzigingen.

Het tweede lid zondert ambtenaren uit die een suppletie genieten op grond van de Suppletieregeling gedeeltelijk arbeidsongeschikten sector politie. In die gevallen is een aanvulling namelijk niet noodzakelijk, aangezien de percentages in genoemde suppletieregeling hoger zijn dan de percentages genoemd in dit artikel.

Aan het oude tweede lid dat betrekking had op een invaliditeitspensioen dat gebaseerd is op diensttijd is geen behoefte meer. Het nieuwe eerste lid van artikel 44 biedt ook een voorziening voor deze gevallen.

Het oude derde lid van artikel 44 dat betrekking had op het herplaatsingswachtgeld is geschrapt aangezien de voorziening voor toekenning van herplaatsingswachtgeld niet meer bestaat. Ook het oude vijfde lid kon daardoor vervallen. Het oude vierde lid is opgenomen in artikel 46b. Dit artikel betreft namelijk een bijzondere uitkering bij overlijden van (ex)-ambtenaren en kan daarom beter na artikel 46, waar de reguliere overlijdensuitkering is geregeld, worden opgenomen.

Onderdeel L

Deze wijziging betreft het in mindering brengen van de WAO-conforme overlijdensuitkering op de ambtelijke overlijdensuitkering.

Onderdeel M

Deze artikelen waren in de oude regeling opgenomen als artikel 42, zevende lid, en artikel 44, vierde lid, maar passen gelet op hun inhoud beter na artikel 46. In artikel 46a wordt overeenkomstig artikel 46 de WAO-conforme in mindering gebracht.

Artikel III

In artikel 1, eerste lid, onderdeel j, van het Besluit vergoeding verplaatsingskosten politie wordt als berekeningsbasis voor de verhuiskostenvergoeding de genoten bezoldiging gehanteerd. Het gevolg daarvan zou zijn dat een zieke ambtenaar, die een bezoldiging geniet waarop een WAO-conforme uitkering in mindering is gebracht, dientengevolge een lagere verhuiskostenvergoeding zou ontvangen. Om dit te voorkomen is aan de in onderdeel j opgenomen opsomming, waarmee de genoten bezoldiging vermeerderd kan worden, een nieuw onderdeel 4 toegevoegd. Het gaat hierbij overigens uitsluitend om de WAO-conforme uitkering die de ambtenaar genies uit hoofde van de betrekking op grond waarvan de verhuiskostenvergoeding wordt toegakend en niet om een eventuele WAO-conforme uitkering die de ambtenaar uit hoofde van een andere betrekking genies.

Artikel IV

Onderdeel A

In artikel 1, eerste lid, is in verband met de invoering van de WAO-conforme uithering en het intrekken van de Algemene burgerlijke pensioenwet een aantal nieuwe definitiebepalingen opgenomen. In onderdeel i is de expliciete vermelding van het tijdelijk pensioen bij vermissing van de deelnemer overbodig, omdat het Burgerlijk Wetboek daarin reeds voorziet. In onderdeel j is de definitie van het begrip wachtgeld aangepast in verband met het feit dat vrijwillig vervroegd uittreden voor overheids personeel per 1 januari 1996 niet meer bij wet zal zijn geregeld, maar in een door de betrokken sociale partners gesloten overeenkomst.

Onderdeel B

In artikel 2, eerste lid, komt onderdeel e te vervallen aangezien onder onderdeel d reeds degene met recht op een herplaatsingstoelage valt. De herplaatsingstoelage valt onder de term pensioen in de zin van artikel 1.1, onderdeel t, van het pensioenreglement.

Artikel V

Onderdeel A

Voor ambtenaren in tijdelijke dienst gold voorheen een termijn van 12 maanden voor de doorbetaling van de volledige bezoldiging bij ziekte, zulks in tegenstelling tot ambtenaren in vaste dienst, voor wie een termijn van 18 maanden van toepassing was. Thans wordt geen onderscheid meer gemaakt en is de termijn op 18 maanden gesteld. Onderdeel A strekt ertoe dat degenen voor wie de verlenging tot 18 maanden voor de periode vanaf 1 januari 1996 nog betekenis zou kunnen hebben, dat voordeel daadwerkelijk krijgen.

Onderdeel B

Voorwaarde voor de wijziging van artikel 44 van het Besluit bezoldiging politic is dat de aanspraken die op grond van de wijziging per 1 januari 1996 bestaan, in hoogte en duur niet verschillen van de aanspraken die de (gewezen) ambtenaar heeft op 31 december 1995. In het algemeen zal die voorwaarde zijn vervuld als op laatstgenoemde datum bestaande aanspraken formeel worden omgezet in aanspraken op grond van het gewijzigde artikel. Ten aanzien van de WAO-conforme uithering voorziet de Wet privatisering ABP daarin. Ten aanzien van de doorbetaling van bezoldiging is dat gebeurd in onderdeel B.

Onderdeel C

Artikel 42 van het Besluit bezoldiging politic kende de mogelijkheid van een uitkering overeenkomstig de normen van de WAO. In de praktijk kan dit betekenen dat enig verschil ontstaat met de hoogte van een WAO-conforme uitkering. Voorzover het verschil nadelig is voor degenen die op 31 december 1995 een uitkering overeenkomstig de normen van de WAO genoten die doorloopt tot na 1 januari 1996, wordt het nadeel gecompenseerd.

Artikel VI

Bij de Wet privatisering ABP (WPA), die op 1 januari 1996 in werking is getreden, is de WAO-conforme arbeidsongeschiktheidsregeling ingevoerd. In verband met de samenhang tussen het onderhavige besluit, dat immers het bovenwettelijk kader voor de WAO-conforme uitkering biedt, en de WPA wordt aan het onderhavige besluit terugwerkende kracht verleend tot 1 januari 1996. Hierbij wordt opgemerkt dat de regionale politiekorpsen en het LSOP bij circulaire d.d. van de wijzigingen in verband met het bovenwettelijk kader WAO op de hoogte zijn gebracht.

DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN,

C O N C E P T

Besluit van
houdende vaststelling van een
suppletieregeling
voor gedeeltelijk arbeids-
ongeschikten sector politie

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der
Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.
Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse
Zaken van directoraat-generaal voor
Openbare Orde en Veiligheid, directie Politie,
hoofdafdeling Onderwijs en Personeelsbeleid, afdeling
Arbeidsvoorwaardenbeleid, Nr. EA95/U...;

Gelet op artikel 50, eerste lid, van de Politiewet 1993 en
artikel 9, zesde lid, van de LSOP-wet;

De Raad van State gehoord (advies van);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van
Binnenlandse Zaken van
directoraat-generaal voor Openbare Orde en Veiligheid,
directie Politie, hoofdafdeling
Onderwijs en Personeelsbeleid, afdeling
Arbeidsvoorwaardenbeleid, nr. EA95/..... ;

HEBBEN GOEDGEVONDEN EN VERSTAAN:

1. Algemeen

Artikel 1

In dit besluit wordt verstaan onder:

- a. arbeidsongeschiktheid: arbeidsongeschiktheid in de zin van artikel 18, eerste lid, van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering;
- b. arbeidsongeschiktheidsuitkering: een periodieke uitkering, toegekend op grond van arbeidsongeschiktheid, die voortvloeit uit enig dienstverband van betrokkene;
- c. WAO-conforme uitkering: de met overeenkomstige toepassing van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering toegekende arbeidsongeschiktheidsuitkering, bedoeld in artikel 32 van de Wet privatisering ABP;
- d. betrokkene: de overheidswerknemer, bedoeld in artikel 2 van de Wet privatisering ABP, aan wie uit een dienstbetrekking bij de sector politie ontslag is verleend op grond van ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte als bedoeld in artikel 94, eerste lid, onderdeel f, van het Besluit algemene rechtspositie politie, en die ten tijde van dat ontslag minder dan 80% arbeidsongeschikt is, met uitzondering van degene die zijn resterende verdienvermogen volledig benut in een of meer aangehouden betrekkingen;
- e. bevoegd gezag: het bevoegd gezag, bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder k, van het Besluit algemene rechtspositie politie;
- f. suppletie: de suppletie, bedoeld in artikel 6;
- g. dagloon: het dagloon in de zin van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering zonder toepassing van de maximumdagloongrens van artikel 9, eerste lid, van de Coordinatiewet Sociale Verzekering, vermeerderd met het bedrag aan pensioenbijdrageverhaal, bedoeld in artikel 10 van de Wet financiële voorzieningen privatisering ABP;
- h. berekeningsgrondslag van de suppletie: het dagloon van betrokkene op de dag voorafgaande aan het ontslag ter zake waarvan hem recht op suppletie wordt wegens ziekte als bedoeld in artikel 94, eerste lid, onderdeel:

toegekend, voor zover dat betrekking heeft op het inkomen uit de betrekking waaraan het recht op suppletie wordt ontleend;

- i. werkloosheidsuitkering: een periodieke uitkering ter zake van ontslag of werkloosheid, die voortvloeit uit enig dienstverband van betrokkene.

2. Het recht op suppletie

Artikel 2

1. Betrokkene heeft recht op suppletie vanaf het tijdstip dat aan hem ontslag is verleend op grond van ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte.
2. Het eerste lid is niet van toepassing indien het in dat lid bedoelde ontslag wordt verleend na het moment dat de ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte 90 maanden onafgebroken heeft geduurd. Voor het bepalen van genoemde periode van 90 maanden worden perioden van ziekte samengeteld indien die elkaar met een onderbreking van minder dan vier weken opvolgen.

Artikel 3

1. Het verplichtingen- en sanctieregime van de Werkloosheidswet is van overeenkomstige toepassing op het recht op suppletie.
2. Onverminderd het eerste lid, omvat passende arbeid in de zin van de Werkloosheidswet voor de toepassing op de suppletie mede gangbare arbeid.

Hierbij wordt onder gangbare arbeid verstaan: alle algemeen geaccepteerde arbeid waartoe de betrokkene met zijn krachten en bekwaamheden in staat is.

Artikel 4

Het recht op suppletie komt niet tot uitbetaling voor zolang:

- a. betrokkene een WAO-conforme uitkering ontvangt, berekend naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 80% of meer;
- b. betrokkene is herplaatst in een functie waaraan hij recht kan ontleen op herplaatsingstoelage als bedoeld in paragraaf 9 van het pensioenreglement van de Stichting Pensioenfonds ABP.

Artikel 5

Het recht op suppletie eindigt:

- a. na ommekomst van de duur van de suppletie;
- b. met ingang van de dag volgende op die waarop de betrokkene is overladen;
- c. met ingang van de eerste dag van de maand waarin de betrokkene de leeftijd van 65 jaar bereikt.

3. Suppletie

Artikel 6

1. De suppletie bedraagt een percentage van de berekeningsgrondslag van de suppletie.
2. De berekeningsgrondslag van de suppletie wordt telkens aangepast de sector politie geldende algemene bezoldigingswijziging.
3. Het in het eerste lid bedoelde percentage bedraagt:
 - a. gedurende de eerste drieëndertig maanden 80%; en
 - b. gedurende de daaropvolgende drieëndertig maanden 70%.

Artikel 7

1. In afwijking van artikel 6, derde lid, wordt, indien het in artikel 2 bedoelde ontslag is verleend op een latere datum dan het moment waarop de ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte 24 maanden onafgebroken heeft geduurd, de in artikel 6, derde lid, genoemde periode verminderd met de periode die gelegen is tussen de ontslagdatum en het moment waarop genoemde ongeschiktheid 24 maanden onafgebroken heeft geduurd. Deze vermindering vindt plaats, te beginnen met de periode gedurende welke de betrokkene recht heeft op 80% van de berekeningsgrondslag van de suppletie.
2. Voor het bepalen van de in het eerste lid bedoelde periode van 24 maanden worden perioden van ziekte samengeteld indien die elkaar met een onderbreking van mincer dan vier weken opvolgen.

Artikel 8

1. Indien de betrokkene gedurende de periode dat recht bestaat op suppletie, ter zake van de dienstbetrekking waaruit dat recht op suppletie is ontstaan, een werkloosheidsuitkering danwel een arbeidsongeschiktheidsuitkering ontvangt, wordt het bedrag van genoemde uitkering of uitkeringen in mindering gebracht op het bedrag van de suppletie. Indien de bedoelde betrokkene uit hoofde van twee of meer dienstbetrekkingen als overheidswerknemer recht heeft op een WAO-conforme uitkering, wordt die uitkering voor de toepassing van de eerste volzin, toegerekend aan de dienstbetrekking ter zake waarvan hem recht op suppletie is toegekend, naar rato van de feitelijk genoten inkomsten uit hoofde van de desbetreffende dienstbetrekkingen.
2. Indien de betrokkene recht heeft op een arbeidsongeschiktheidsuitkering die kan worden toegerekend aan een dienstbetrekking, waaruit hij is ontslagen op een datum, gelegen voor de datum van ontslag uit de dienstbetrekking ter zake waarvan hem recht op suppletie is toegekend, welk recht voortduurt na laatstgenoemde datum, wordt, ingeval van een verhoging van de mate van de arbeidsongeschiktheid waardoor het bedrag van die arbeidsongeschiktheidsuitkering verhoogd wordt, uitsluitend het bedrag van die verhoging van die arbeidsongeschiktheidsuitkering in mindering gebracht op het bedrag van de suppletie. Indien de bedoelde betrokkene uit hoofde van twee of meer dienstbetrekkingen als overheidswerknemer recht heeft op een WAO-conforme uitkering, wordt die uitkering voor de toepassing van de vorige volzin toegerekend aan de in die volzin eerstgenoemde dienstbetrekking, naar rato van de feitelijk genoten inkomsten uit hoofde van de desbetreffende dienstbetrekkingen.
3. Indien de toerekeningswijze, bedoeld in het tweede lid, in een individueel geval naar het oordeel van het bevoegd gezag leidt tot een kennelijk onredelijke uitkomst voor de betrokkene, kan het bevoegd gezag ten gunste van die betrokkene tot een wijze van toerekenen besluiten die met de strekking van dit artikel overeenkomt.

Artikel 9

1. Indien betrokkene gedurende de periode dat recht bestaat op suppletie inkomsten verwerft uit of in verband met arbeid of bedrijf, anders dan bedoeld in artikel 8, wordt de berekeningsgrondslag van de suppletie verminderd met de inkomsten uit of in verband met arbeid of bedrijf.
2. Onder inkomsten uit of in verband met arbeid of bedrijf, bedoeld in het eerste lid, worden begrepen inkomsten uit of in verband met arbeid of bedrijf die zijn ontstaan:
 - a. met ingang van of na de dag waarop het ontslag ter zake waarvan de betrokkene suppletie is toegekend, hem is aangezegd;
 - b. gedurende non-activiteit, vakantie of verlof onmiddellijk voorafgaande aan het ontslag ter zake waarvan de betrokkene suppletie is toegekend;
 - c. voor de dag van het ontslag ter zake waarvan de betrokkene suppletie is toegekend, anders dan bedoeld in onderdeel a en b, en artikel 8, tweede lid, en onderdeel a en b, voor zover uit deze arbeid of dit bedrijf na die dag inkomsten of meer inkomsten worden genoten door de betrokkene, terwijl die inkomsten of die meerdere inkomsten of een gedeelte daarvan, het gevolg zijn van een verhoogde werkzaamheid danwel verband houden met het ontslag.

3. In bijzondere gevallen kan het bevoegd gezag ten gunste van betrokkene afwijken van het tweede lid.

Artikel 10

Voor de toepassing van de artikelen 8 en 9 worden uitkeringen steeds geacht onverminderd door betrokkene te zijn genoten indien, als gevolg van handelingen of het nalaten van handelingen door betrokkene, een of meer werkloosheidsuitkeringen, arbeidsongeschiktheidsuitkeringen, uitkeringen op grond van de Ziektewet danwel uitkeringen die naar aard en strekking overeenkomen met laatstgenoemde uitkeringen, waarop betrokkene recht heeft:

- a. vermindering ondergaan;
- b. blijvend geheel geweigerd worden;
- c. tijdelijk of blijvend gedeeltelijk geweigerd worden; danwel
- d. in uitkeringsduur beperkt worden.

Artikel 11

1. Zo spoedig mogelijk na het overlijden van de betrokkene, aan wie een suppletie is toegekend, keert het bevoegd gezag een bedrag uit, gelijk aan de berekeningsgrondslag van de suppletie van betrokkene over een tijdvak van drie maanden.
2. Het in het eerste lid bedoelde bedrag wordt uitgekeerd:
 - a. aan de langstlevende der echtgenoten indien de overledene niet duurzaam van de andere echtgenoot gescheiden leefde;
 - b. bij ontstentenis van de onder a bedoelde persoon aan de minderjarige wettige of natuurlijke kinderen;
 - c. bij ontstentenis van de onder a en b bedoelde personen aan degenen ten aanzien van wie de overledene grotendeels in de kosten van het bestaan voorzag en met wie hij in gezinsverband leefde.
3. Voor de toepassing van het tweede lid worden mede als echtgenoot aangemerkt niet gehuwde personen van verschillend of gelijk geslacht die duurzaam een gezamenlijke huishouding voeren, tenzij het betreft personen tussen wie bloedverwantschap in de eerste of tweede graad bestaat.
4. Van een gezamenlijke huishouding als bedoeld in het derde lid, kan slechts sprake zijn indien twee ongehuwde personen gezamenlijk voorzien in huisvesting en bovendien beiden een bijdrage leveren in de kosten van de huishouding danwel op andere wijze in elkaars verzorging voorzien.
5. Op het uit te keren bedrag, bedoeld in het eerste lid, wordt in mindering gebracht het bedrag van de uitkering waarop de nagelaten betrekkingen van de betrokkene ter zake van diens overlijden aanspraak kunnen maken uit hoofde van een of meer werkloosheidsuitkeringen, arbeidsongeschiktheidsuitkeringen, uitkeringen op grond van de Ziektewet danwel uitkeringen die naar aard en strekking overeenkomen met laatstgenoemde uitkeringen, waarop betrokkene recht had.

4. De betaling van de suppletie

Artikel 12

1. Het bevoegd gezag stelt op aanvraag vast of er recht op suppletie bestaat.
2. Een aanvraag wordt ingediend door middel van een door het bevoegd gezag beschikbaar gesteld aanvraagformulier.
3. Het bevoegd gezag betaalt de suppletie zo spoedig mogelijk uit, doch uiterlijk binnen een maand nadat het recht op die suppletie heeft vastgesteld. Het bevoegd gezag betaalt de suppletie in de regel per maand achteraf.
4. De suppletie die niet in ontvangst is genomen of is ingevorderd binnen drie maanden na de dag van betaalbaarstelling, wordt niet meer betaald. Het bevoegd gezag kan in bijzondere gevallen ten gunste van betrokkene afwijken van de eerste volzin.

Artikel 13

1. Het bevoegd gezag betaalt ambtshalve een naar redelijkheid vast te stellen voorschot op een suppletie indien uitsluitend onzekerheid bestaat omtrent de hoogte van de suppletie, omtrent het van de suppletie aan de betrokkene te betalen bedrag of omtrent het nakomen van een verplichting als bedoeld in artikel 3.
2. Het bevoegd gezag kan op verzoek van de betrokkene een naar redelijkheid vast te stellen voorschot op een suppletie betalen indien onzekerheid bestaat omtrent het recht op suppletie.
3. Een voorschot, bedoeld in het eerste en tweede lid, wordt beschouwd als een suppletie.

§5. Scholing, opleiding en onbeloonde activiteiten

Artikel 14

1. Het bevoegd gezag kan regels stellen op grond waarvan in bij die regels aan te geven gevallen en met inachtneming van bij die regels te stellen beperkingen de betrokkene bevoegd is deel te nemen aan een opleiding of scholing in dagonderwijs.
2. Indien de betrokkene die recht heeft op suppletie gaat deelnemen aan een voor hem noodzakelijke opleiding of scholing, blijft volgens door het bevoegd gezag te stellen regels het recht op suppletie bestaan totdat die opleiding of scholing is geëindigd.
3. In de door het bevoegd gezag te stellen regels, bedoeld in het tweede lid, worden in ieder geval voorschriften en beperkingen gegeven met betrekking tot de aard, de omvang en de duur van de in het tweede lid bedoelde opleiding of scholing.

Artikel 15

1. De betrokkene die onbeloonde activiteiten verricht, is verplicht daarvan mededeling te doen aan het bevoegd gezag.
2. De betrokkene heeft voor het verrichten van bijzondere vormen van onbeloonde activiteiten voorafgaande toestemming van het bevoegd gezag nodig.
6. Uitvoeringsvoorschriften

Artikel 16

1. Het bevoegd gezag stelt nadere regels vast met betrekking tot:
 - a. een doelmatige controle ten aanzien van de betrokkenen;
 - b. het genieten van vakantie tijdens de duur van de suppletie.
 2. Het bevoegd gezag kan nadere regels stellen met betrekking tot artikel 15.
57. Conversie herplaatsingswachtgeld en bezoldiging of uitkering wegens ziekte

Artikel 17

1. Degene die op 31 december 1995 recht heeft op een herplaatsingswachtgeld als bedoeld in artikel K 4, tweede lid, juncto artikel R 6 van de Algemene burgerlijke pensioenwet, zoals die wet luidde op die datum, waarvan de duur op 1 januari 1996 nog niet is verstreken, heeft recht op suppletie.
2. Het in het eerste lid bedoelde recht op suppletie bedraagt bij een december 1995 genoten recht op herplaatsingswachtgeld van:
3. De artikelen 3 tot en met 5, 6, tweede lid, 7 tot en met 11, alsmede artikel 12, derde lid tot en met 16 zijn van overeenkomstige toepassing.
4. Het bevoegd gezag stelt ambtshalve van iedere overheidswerknemer als bedoeld in het eerste lid, het recht op suppletie vast met inachtneming van het in dit artikel bepaalde.
5. Artikel 6, eerste lid, is van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat voor de vaststelling van de berekeningsgrondslag voor de betrokkene als dagloon geldt het dagloon zoals bepaald in artikel 42, derde en vierde lid, van de Wet privatisering ABP, zonder toepassing van de maximumdagloongrens van artikel 9, eerste lid, van de Coördinatiewet Sociale Verzekering.

6. Bij de bepaling op 1 januari 1996 van de periode waarover herplaatsingswachtgeld is genoten, wordt deze periode naar beneden afgerond op een hele maand.

Artikel 18

Indien de overheidswerknemer, bedoeld in artikel 2 van de Wet privatisering ABP, op 1 januari 1996 onafgebroken gedurende een periode van 52 weken of langer onafgebroken arbeidsongeschikt is geweest in de zin van artikel 19, eerste lid, van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering en de mate van zijn algemene invaliditeit op grond van de Algemene burgerlijke pensioenwet is vastgesteld op ten minste 15 procent danwel de mate van arbeidsongeschiktheid ingevolge de ministeriële regeling op grond van artikel 8, derde lid, van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet is vastgesteld op ten minste 25 procent, binnen een periode van zes maanden is aan te merken als betrokkene, geldt voor hem als dagloon het dagloon zoals bepaald in artikel 39' vierde en vijfde lid, van de Wet privatisering ABP, zonder toepassing van de maximumdagloongrens van artikel 9, eerste lid, van de Coördinatiewet Sociale Verzekering.

8. Overige en slotbepalingen

Artikel 19

Indien het niveau van de WAO-conforme uitkering als bedoeld in paragraaf 9 van de Wet privatisering ABP een algemene neerwaartse wijziging ondergaat, wordt deze neerwaartse wijziging, behoudens indien sociale partners anders overeenkomen binnen zes maanden na de datum van het Staatsblad waarin de maatregel is gepubliceerd, op overeenkomstige wijze ten aanzien van de suppletie

doorgevoerd, vanaf de in het Staatsblad vermelde datum van inwerkingtreding van bedoelde maatregel, doch niet eerder dan zes maanden na de datum van het Staatsblad.

Artikel 20

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst en werkt terug tot en met 1 januari 1996.

Artikel 21

Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit suppletierегeling gedeeltelijk arbeidsongeschikten sector politie.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN,

Nota van toelichting

Algemeen

Per 1 januari 1996 heeft het burgerlijk overheidspersoneel ingeval van arbeidsongeschiktheid recht op een uitkering conform de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (WAO). Dit gebeurt op grond van artikel 32 van de Wet privatisering ABP (WPA). Per die datum zal het herplaatsingswachtgeld ingevolge hoofdstuk K van de Algemene burgerlijke pensioenwet (ABP-wet) zijn vervallen. Ter vervanging van dit herplaatsingswachtgeld is gekozen voor een suppletierегeling voor de sector Politie. Deze suppletierегeling draagt het karakter van een werkloosheidsregeling sui generis. Vooruitlopend op het moment dat het overheidspersoneel onder de werking van de werknemersverzekeringen zal worden gebracht, de zogenaamde OOW-operatie, is bij de suppletierегeling reeds zoveel als uitvoeringstechnisch mogelijk aangesloten bij de Werkloosheidswet (WW). Een en ander is nader geconcretiseerd in het artikelsgewijze deel.

De lasten van de suppletierегeling worden gedragen door de overheidswerkgever zelf. De onderhavige suppletierегeling is gebaseerd op de zogenaamde "model-suppletierегeling", die is geaccordeerd in het Centraal Georganiseerd Overleg in Ambtenarenzaken.

Artikelsgewijs

Artikel 1

Artikel 1 bevat de definitiebepalingen. De meeste bepalingen spreken voor zich. Een beperkt aantal onderdelen behoeft nadere uitleg. Ter zake van die onderdelen wordt het volgende opgemerkt.

Onderdelen b en c

Met het begrip "arbeidsongeschiktheidsuitkering" is in deze suppletierегeling elke wettelijke of bovenwettelijke uitkering ter zake van arbeidsongeschiktheid bedoeld.

Zoals aangegeven in onderdeel a, wordt in de suppletierегeling onder "arbeidsongeschiktheid" verstaan arbeidsongeschiktheid in de zin van artikel 18, eerste lid, van de WAO. Voorbeelden van arbeidsongeschiktheidsuitkeringen als bedoeld in onderdeel b, zijn de WAO-conforme uitkering ingevolge de WPA, de WAO-uitkering, de uitkering ingevolge de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet (AAW) en de uitkering ingevolge artikel 44 van het Besluit bezoldiging politie. Ook uitkeringen van buitenlandse mogendheden of van de Nederlandse Antillen of Aruba kunnen onder dit begrip vallen.

De reden waarom in onderdeel c de WAO-conforme uitkering ingevolge de WPA afzonderlijk is gedefinieerd, is dat de WAO-conforme uitkering in de artikelen 4 en 8 specifiek is genoemd. In die gevallen zou het begrip "arbeidsongeschiktheidsuitkering" te veelomvattend zijn.

Onderdeel d

De doelgroep van de suppletierегeling wordt gevormd door de overheidswerknemers die zijn ontslagen uit een dienstbetrekking bij de sector politie op grond van ongeschiktheid tot het verrichten van hun arbeid wegens ziekte en die ten tijde van dat ontslag minder dan 80% arbeidsongeschikt zijn in de zin van de WAO.

Van suppletie is echter uitgezonderd degene die zijn resterende verdienvermogen volledig benut in een of meer aangehouden betrekkingen. Ingevolge de systematiek van de WAO wordt namelijk de mate van arbeidsongeschiktheid vastgesteld op grond van het resterend verdienvermogen dat de betrokkene heeft. Wanneer de betrokkene een of meer aangehouden betrekkingen heeft, is hij ingevolge die systematiek dus altijd minder dan 80% arbeidsongeschikt in de zin van de WAO. De suppletie is

echter bedoeld voor degene die minder dan 80% arbeidsongeschikt zijn ten aanzien van de dienstbetrekking waaruit zij zijn ontslagen op grond van ongeschiktheid tot het verrichten van hun arbeid wegens ziekte.

De overheidswerknemer die op bovengenoemde grond is ontslagen en die toen minder dan 15% arbeidsongeschikt is verklaard, heeft, gelet op de definiering, eveneens recht op suppletie. Met de omschrijving dat de betrokkene overheidswerknemer is, bedoeld in artikel 2 van de Wet privatisering ABP, wordt niet beoogd een andere omschrijving te geven dan die van het ambtenaarschap in de zin van de ABP-wet, zoals die luidde op 31 december 1995.

Onderdelen g en h

De berekeningsgrondslag van de suppletie is het ongemaximeerde dagloon in de zin van de WAO, vermeerderd met het bedrag aan pensioenbijdrageverhaal.

Het dagloon wordt echter uitsluitend in aanmerking genomen voor zover het toegerekend kan worden aan de betrekking waaruit betrokkene met recht op suppletie is ontslagen. In tegenstelling tot de WAO-conforme uitkering ingevolge de WPA, is het recht op suppletie immers aan die enkele betrekking gekoppeld.

Onderdeel i

Met het begrip "werkloosheidsuitkering" is in deze suppletieregeling elke wettelijke of bovenwettelijke uitkering ter zake van werkloosheid of ontslag bedoeld. Materieel gezien, betekent dit dat het begrip "werkloosheidsuitkering" tot het moment dat de WW gaat gelden voor de overheidswerknemers per artikel van de suppletieregeling meer of minder uitkeringen omvat. Zo ziet bijvoorbeeld artikel 10 ook op sancties in een eventuele WW die de betreffende betrokkene tijdens zijn suppletie geniet. Het is immers niet de bedoeling dat de effecten van dergelijke sancties gecompenseerd worden door de suppletie. In artikel 8, eerste lid, daarentegen hoeft geen rekening te worden gehouden met de WW, zolang de overheidswerknemers niet onder de werking van de WW worden gebracht. Immers, zolang de overheidswerknemers niet onder de werking van de WW zijn gebracht, kan er geen recht op WW ontstaan uit dezelfde betrekking als waaruit recht op suppletie ontstaat. Overigens zijn uitkeringen van buitenlandse mogendheden of van de Nederlandse Antillen of Aruba ook begrepen onder het begrip "werkloosheidsuitkering".

Artikel 2

Het recht op suppletie gaat in na ontslag op grond van ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte. Aangezien ontslag op genoemde grond pas mogelijk is na 24 maanden ongeschiktheid, kan het recht op suppletie derhalve niet eerder ingaan dan na die 24 maanden.

De maximale uitkeringsduur van de suppletie is geregeld in artikel 6. Zoals bij dat artikel wordt toegelicht, is de maximale uitkeringsduur 66 maanden, te rekenen vanaf het einde van genoemde periode van 24 maanden. Na ommekomst van de maximale uitkeringsduur, eindigt het recht op suppletie. Dat is nadat 90 maanden zijn verstreken sedert de aanvang van de ongeschiktheid wegens ziekte. Vergelijk artikel 5, onderdeel a. Sociale partners hebben afgesproken dat, indien het ontslag pas op een moment na die 90 maanden wordt verleend, geen recht op suppletie meer zal kunnen ingaan. Deze afspraak vindt zijn neerslag in het tweede lid.

Artikel 3

Ten aanzien van de suppletieregeling geldt een verplichtingen- en sanctieregime dat overeenkomt met de WW. De toepassing van dat sanctieregime ten aanzien van de suppletie geschiedt door of namens het bevoegd gezag.

In het tweede lid is de reikwijdte van het begrip "passende arbeid" in de zin van de WW voor de toepassing op de suppletie zodanig uitgebreid dat het mede

omvat gangbare arbeid. De definitie van gangbare arbeid is eveneens in dit lid gegeven, namelijk: alle algemeen geaccepteerde arbeid waartoe de betrokkene met zijn krachten en bekwaamheden in staat is. Deze uitbreiding heeft de volgende reden.

De werkgever dient voordat hij tot ontslag overgaat een zorgvuldig onderzoek te doen naar de herplaatsingsmogelijkheden voor degene die ongeschikt is tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte. Hiertoe onderzoekt de werkgever eerst of de mogelijkheid bestaat van plaatsing in een functie met passende arbeid. Indien die mogelijkheid zich niet voordoet doch minimaal na afloop van het eerste ziektejaar onderzoekt hij of de mogelijkheid bestaat van plaatsing in een functie met gangbare arbeid. Dit uitgangspunt betekent dat de betrokkene op het moment dat het recht op suppletie op zijn vroegst zou kunnen intreden, reeds een jaar lang verplicht is geweest aangeboden gangbare arbeid te accepteren.

Ingevolge het verplichtingen- en sanctieregime van de WW zijn grote groepen betrokkenen die een beroep kunnen doen op de WW, op genoemd moment (nog) niet verplicht gangbare arbeid te aanvaarden. Zonder bovengenoemde uitbreiding van de reikwijdte van het begrip passende arbeid zou de ongewenste situatie kunnen ontstaan dat een betrokkene na afloop van het eerste ziektejaar, maar voor zijn ontslag, gehouden is gangbare arbeid te aanvaarden en dat hij zich, als hij vervolgens na zijn ontslag suppletie geniet, in mindere mate beschikbaar dient te houden voor de arbeidsmarkt. Een ander effect van deze gelijkstelling van gangbare arbeid met passende arbeid in de zin van de WW is dat de suppletiegerechtigde, bij eventuele weigering van gangbare arbeid voor zijn ontslag, ook onder het sanctieregime van de WW, en dus de suppletieregeling, valt. De weigering van gangbare arbeid wordt derhalve betrokken bij het bepalen van het recht op suppletie. Wanneer er op deze wijze sprake is van verwijtbare werkloosheid, kan de suppletie blijvend geheel dan wel tijdelijk of blijvend gedeeltelijk worden geweigerd of kan de suppletieduur worden beperkt.

Artikel 4 en 5

Het verschil tussen het niet tot uitbetaling komen van het recht op suppletie ingevolge artikel 4 en het beëindigen van dat recht op grond van artikel 5, is het volgende. Het recht op suppletie loops in het eerstgenoemde geval nog door en er kan weer tot betaling van de suppletie worden overgegaan, zodra de in artikel 4, onderdeel a of b genoemde omstandigheid zich niet meer voordoet en er op dat moment nog suppletieduur resteert.

Beëindiging van het recht op suppletie zou in het geval, bedoeld in artikel 4, onderdeel a, tot onredelijke resultaten kunnen leiden. Ingevolge de systematiek van de WAO(-conforme) uitkering kan iemand ook bij een arbeidsongeschiktheid met een kennelijk tijdelijk karakter, een arbeidsongeschiktheidsuitkering ontvangen, berekend naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 80% of meer. Wanneer die mate van arbeidsongeschiktheid vervolgens weer wordt vastgesteld op een lagere klasse, zou de betrokkene zijn recht op suppletie zijn kwijtgeraakt. Dit wordt onredelijk geacht.

Voor wet betreft de betrokkenen, bedoeld in onderdeel b, geldt dat zij in de huidige situatie terug kunnen vallen op het herplaatsingswachtgeld wanneer de herplaatsingstoelage wordt beëindigd. Die vangnetfunctie wordt nu voortgezet in artikel 4, onderdeel b, van de suppletieregeling.

Artikel 6

In het eerste lid van artikel 6 is bepaald dat de suppletie een percentage van de berekeningsgrondslag bedraagt.

In het tweede lid is de indexering geregeld.

De hoogte van de suppletie is opgenomen in het derde lid. De suppletie bedraagt gedurende de eerste drieëndertig maanden 80% van de berekeningsgrondslag van de suppletie en gedurende de daaropvolgende drieëndertig maanden 70% van die berekeningsgrondslag.

Artikel 7

Artikel 7 ziet op de ingangsdatum van de duur van de suppletie. De "klok" van de duur van de suppletie begint te lopen op het moment waarop de ongeschiktheid tot het verrichten van zijn

arbeid wegens ziekte 24 maanden onafgebroken heeft geduurd. Ook als op dat moment nog geen ontslag heeft plaatsgevonden. Wanneer de betrokkene derhalve ontslag wordt verleend op een latere datum dan genoemd moment, wordt de tussen die data gelegen periode in mindering gebracht op de totale uitkeringsduur van de suppletie. De betrokkene geniet in een dergelijke situatie in ieder geval gedurende een kortere periode 80% van de berekeningsgrondslag van de suppletie dan wanneer hij zou zijn ontslagen op het moment dat hij 24 maanden onafgebroken wegens ziekte ongeschikt was tot het verrichten van zijn arbeid. Wordt betrokkene ontslagen op een moment dat genoemde ongeschiktheid 57 maanden heeft geduurd dan heeft hij geen recht meer op 80% van de berekeningsgrondslag van de suppletie, maar alleen nog op 70% van die berekeningsgrondslag.

Artikel 8

In artikel 8, eerste lid, komt tot uiting dat de suppletieregeling een aanvullend karakter heeft. Indien de betrokkene gedurende de periode dat de suppletie tot uitbetaling komt, ter zake van het dienstverband waaruit hij is ontslagen recht heeft op een of meer wettelijke of bovenwettelijke uitkeringen ter zake van werkloosheid en arbeidsongeschiktheid, wordt het bedrag van genoemde uitkeringen in mindering gebracht op het bedrag van de suppletie. De suppletie komt derhalve tot uitbetaling wanneer en voor zover het bedrag aan suppletie hoger is dan de van toepassing zijnde wettelijke en bovenwettelijke uitkeringen. Dus ook ingeval van het zogenaamde TBA-hiaat in de vervolguitkeringsfase of bij expiratie van de uitkeringsduur van de WW tijdens de duur van de suppletieregeling.

De suppletieregeling vult aan tot een bepaald niveau, maar alleen wanneer de betrokkene niet reeds via andere inkomstenbronnen tot dat niveau komt. Inkomstenbronnen die betrokkene reeds had voor hij aanspraak had op suppletie, worden daarentegen niet meegerekend. Wanneer de betrokkene echter later meer inkomsten gaat genereren uit die "oude" inkomensbronnen dan ligt het in de rede dat meerdere wordt verrekend met de suppletie.

Voor wet betreft inkomsten uit of in verband met arbeid is deze systematiek opgenomen in artikel 9.

Een vergelijkbare situatie doet zich voor in het geval er in plaats van inkomsten uit arbeid een arbeidsongeschiktheidsuitkering wordt genoten. Het tweede lid van artikel 8 ziet om die reden op de situatie dat de betrokken op het ingangsmoment van de suppletie reeds een arbeidsongeschiktheidsuitkering ontvangt. Het arbeidsongeschiktheidspercentage van die arbeidsongeschiktheidsuitkering kan na het ingaan van de suppletie worden verhoogd, bijvoorbeeld als gevolg van de uitval uit de dienstbetrekking ter zake waarvan suppletie is toegekend. Door die verhoging van het arbeidsongeschiktheidspercentage stijgt ook het bedrag aan arbeidsongeschiktheidsuitkering. Ingevolge artikel 8, tweede lid, dient dat meerdere, die verhoging van inkomsten, in mindering te worden gebracht op het bedrag van de suppletie.

In het derde lid van artikel 8 is een hardheidsclausule opgenomen voor de situatie dat de ingevolge dit artikel reguliere toerekeningsmethodiek (naar rato van de feitelijk genoten inkomsten uit hoofde van de desbetreffende dienstbetrekkingen) in een individueel geval tot een kennelijk onredelijke uitkomst voor de betrokkene leidt.

Artikel 9

Voor degene die tijdens zijn recht op suppletie nieuwe inkomsten uit of in verband met arbeid of bedrijf verwerft, geldt de in artikel 9, eerste lid, opgenomen anticumulatieregeling. -

Betrokkene heeft bij inactiviteit een garantieniveau van 80% onderscheidenlijk 70% van de berekeningsgrondslag van de suppletie. Indien betrokkene er in slaagt door middel van arbeid of bedrijf inkomsten te verwerven, heft hij zijn (resterende) werkloosheid op. Wanneer hij zijn werkloosheid geheel opheft doordat hij zijn resterend verdienvermogen volledig benut, heeft hij recht op een herplaatsingstoelage van de stichting Pensioenfonds ABP. Zolang hij die

herplaatsingstoelage ontvangt, komt zijn recht op suppletie niet meer tot uitbetaling (zie artikel 4, onderdeel b). Wanneer hij zijn werkloosheid gedeeltelijk opheft, behoeft de suppletiegarantie niet meer voor dat gedeelte te gelden. De suppletiegarantie wordt alsdan lager en wel op de volgende wijze:

(berekenningsgrondslag suppletie -/- nieuwe inkomsten) * 80% [70%] = X.

Het verschil met artikel 8 is dus dat de te anti-cumuleren inkomsten ingevolge artikel 9 in mindering worden gebracht op de berekeningsgrondslag van de suppletie, niet op het bedrag van de suppletie.

In het tweede lid is bepaald op welke inkomsten uit of in verband met arbeid de in het eerste lid opgenomen anticumulatieregeling ziet. Deze bepaling spreekt verder voor zich.

Een voorbeeld van een situatie waarbij van bijzondere omstandigheden sprake kan zijn, in welk geval artikel 9, derde lid, van toepassing zou kunnen zijn, is het geval van inkomsten uit of in verband met arbeid of bedrijf, welke in de plaats komen van inkomsten uit of in verband met arbeid of bedrijf, ter hand genomen voor de dag van het ontslag, anders dan bedoeld in het eerste lid.

Artikel 10

In artikel 10 is bepaald dat de suppletiegarantie niet het effect compenseert van sancties in betrokkenen wettelijke of bovenwettelijke uitkeringen die het gevolg zijn van diens handelingen of nalaten van handelingen. In voorkomend geval worden de wettelijke en de bovenwettelijke uitkeringen voor de toepassing van de artikelen 8 en 9 steeds geacht onverminderd door betrokkene te zijn genoten.

Artikel 11

Tot de aanspraken van het herplaatsingswachtgeld behoort een "overlijdensuitkering" gelijk aan de berekeningsgrondslag van de suppletie over een tijdvak van drie maanden. Aangezien de suppletieregeling het herplaatsingswachtgeld vervangt, heeft ook de nabestaande van de betrokkene in de zin van de suppletieregeling recht op een dergelijke "overlijdensuitkering". Dit is bepaald in het eerste lid.

In het tweede tot en met vierde lid is bepaald welke nabestaande in voorkomend geval recht kan doen gelden op de "overlijdensuitkering". Deze bepalingen zijn voor zover van belang overeenkomstig overgenomen van artikel 35 van de Ziektewet (zw). Artikel 35, ZW, regelt de "overlijdensuitkering" ook voor de WW.

In het vijfde lid is de anti-cumulatie van overlijdensuitkeringen geregeld voor het geval de nagelaten betrekkingen van betrokkene recht zouden kunnen doen gelden op "overlijdensuitkeringen" uit hoofde van een of meer werkloosheidsuitkeringen, arbeidsongeschiktheidsuitkeringen of ziekte- uitkeringen, waarop betrokkene recht had. Uitkeringen ingevolge een lijfrentepolis, een begrafenisverzekering of iets dergelijks vallen niet onder deze anti-cumulatiebepaling. Deze laatsten komen namelijk niet direct voort uit de dienstbetrekking(en) van de betrokkene.

Artikel 12, 13, 14 en 15

Zoals reeds aangegeven in het algemene deel, ligt het in verband met de oow -operatie in de rede om zoveel mogelijk aan te sluiten bij de WW. Om deze reden zijn in artikel 12 de aanvraag en de betaling van de suppletie geregeld conform de WW (artikel 22, eerste en tweede lid, 30, eerste lid, 32, 33, eerste lid, van de WOO). Eveneens conform de WW (artikel 31, WW) is de in artikel 13 geschapen mogelijkheid dat een voorschot wordt vastgesteld. Tevens zijn in artikel 14 en 15 de bepalingen van de WW opgenomen inzake opleiding en scholing respectievelijk inzake het verrichten van onbetaalde arbeid (artikel 74 tot en met 77, ww).

Artikel 16

De uitvoeringsvoorschriften die het bevoegd gezag ingevolge artikel 16, eerste

lid, dient vast te stellen, zijn nadere regels ter zake van een doelmatige controle ten aanzien van de betrokkenen. Voorbeelden van dit soort regels zijn regels met betrekking tot de wijze waarop de betrokkene het bevoegd gezag dient te informeren over neveninkomsten, sollicitaties en inschrijvingen bij de RBA's alsmede met betrekking tot de wijze waarop de betrokkene zich ziek dan wel hersteld dient te melden. Onder deze nadere regels kunnen bijvoorbeeld ook regels worden gevat die de betrokkene voorschrijven om gedurende de ziekteperiode tijdens de duur van de suppletie op bepaalde tijdstippen thuis te zijn.

Artikel 17

In artikel 17 is het overgangsrecht opgenomen voor diegenen die op 31 december 1995 reeds in het genot waren van een herplaatsingswachtgeld in de zin van de ABP-wet. De systematiek van dit overgangsrecht is dat de duur van het door de betreffende persoon genoten herplaatsingswachtgeld wordt omgezet in een nog resterende duur van het recht op suppletie. Dit is vastgelegd in het eerste en tweede lid.

Herplaatsingswachtgeld en suppletie zijn twee ongelijksoortige eenheden. Om het herplaatsingswachtgeld desalniettemin zo veel mogelijk gelijkwaardig te converteren naar de suppletie, is een afweging gemaakt voor wet betreft hoogte, duur en pensioenopbouw. Zoals blijkt uit de in het tweede lid opgenomen tabel betreffende de hoogte en de duur, heeft genoemde ongelijksoortigheid er onder andere toe geleid dat de tabel op drie plaatsen niet lineair verloopt. Daar staat tegenover dat de pensioenopbouw gedurende de duur van de suppletie 100% is, terwijl dit bij het herplaatsingswachtgeld 25% en onder bepaalde voorwaarden 50% was.

Het derde lid verklaart artikel 3 tot en met 5, 6, tweede lid, 7 tot en met 11, alsmede 12, derde lid, tot en met 16 van overeenkomstige toepassing. Immers, voor de resterende duur is er voor de betreffende persoon sprake van een regulier recht op suppletie.

Het vierde lid bepaalt dat het bevoegd gezag het recht op suppletie ambtshalve vaststelt van degene die recht had op herplaatsingswachtgeld op 31 december 1995.

In de Wet Privatisering ABP is in artikel 42, derde lid, bepaald hoe de conversie van de berekeningsgrondslag van herplaatsingswachtgeld op 1 januari 1996 dient plaats te vinden. Het vierde lid van artikel 42 ziet op de deeltijddienstbetrekkingen. In het vijfde lid van artikel 17 van de suppletieregeling is bepaald dat voor degenen die op 31 december 1995 recht op herplaatsingswachtgeld hadden, dat "geconverteerde" dagloon zal gelden als berekeningsgrondslag voor de suppletie.

In het zesde lid is bepaald dat alleen die perioden meegerekend worden die gehele maanden beslaan. Van personen die op het moment van inwerkingtreding van onderhavig besluit bijvoorbeeld drieënehalve maand herplaatsingswachtgeld ontvangen hebben, wordt de duur van de suppletie vastgesteld, uitgaande van een duur van het herplaatsingswachtgeld van drie maanden.

Artikel 18

In de Wet Privatisering ABP is in artikel 39, vierde en vijfde lid, bepaald hoe op 1 januari 1996 de conversie dient plaats te vinden van de berekeningsgrondslag van de bezoldiging of uitkering wegens ziekte van degene die op dat moment 52 weken of langer onafgebroken arbeidsongeschikt is in de zin van de WAO en wiens mate van algemene invaliditeit op grond van de ABP-wet is vastgesteld op ten minste 15 procent danwel wiens mate van arbeidsongeschiktheid ingevolge de ministeriële regeling op grond van artikel 8, derde lid, van de AAW is vastgesteld op ten minste 25 procent. In artikel 18 van de suppletieregeling is bepaald dat voor degene die op 1 januari 1996 recht had op een dergelijke bezoldiging of uitkering wegens ziekte, dat "geconverteerde"

dagloon zal gelden als berekeningsgrondslag voor de suppletie, in het geval dat hij binnen een periode van zes maanden aanspraak krijgt op suppletie.

Artikel 19

In artikel 19 is vastgelegd dat de sectorale sociale partners met elkaar in overleg treden indien het niveau van de WAO door redenen anders dan door wijziging als gevolg van individuele feiten en omstandigheden, algemeen neerwaartse wijzigingen ondergaat. In dat overleg zal dan de vraag centraal staan op welke wijze de sociale partners in de arbeidsvoorwaardelijke sfeer zullen omgaan met die algemeen neerwaartse wijzigingen.

Voor het geval dat het overleg niet tot overeenstemming heeft geleid binnen een periode van zes maanden na de datum van publicatie in het Staatsblad van de maatregel, houdende die algemeen neerwaartse wijzigingen, geldt het volgende. In dat geval worden die algemeen neerwaartse wijzigingen effectief ten aanzien van de suppletieregeling vanaf de in het Staatsblad vermelde datum van inwerkingtreding van bedoelde maatregel, doch niet eerder dan zes maanden na de datum van publicatie daarvan in het Staatsblad.

Artikel 20

Op 1 januari 1996 is het herplaatsingswachtgeld ingevolge hoofdstuk K van de ABP-wet vervallen. In verband met de samenhang tussen het onderhavige besluit en het vervallen op genoemde datum van het herplaatsingswachtgeld wordt aan dit besluit terugwerkende kracht verleend tot 1 januari 1996. Hierbij wordt opgemerkt dat de regionale politiekorpsen en het LSOP bij circulaire d.d. van de bepalingen van de suppletieregeling op de hoogte zijn gebracht.

DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN